

פרשת

במדבר

תשפ"ו

456

שבועות אזהרה

משיעורין השבועיים של
הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

2..... ליל שני בהר בחוקותי יז אייר אחרי מעריב

12..... שיעור שנמסר ליל שני כ"א אייר פרשת בהר בחוקותי אחרי מעריב

18..... המשך שיעור ליל שני אור ליד אייר תשפו חבורה ישיבה גדולה בבית הרב

36..... **התקדשותם: התאוות** - הם חוסמים את האדם מלימוד התורה

37..... **פרשה:** חג השבועות - מתן תורה

חלק מהשיעורים באדיבות
קו המידע 9148*

בשעה: מורנו הרב
בהכנסת ספר תורה
במדבר תשפ"ה

שיעורים

ליל שני בהר בחוקותי יז אייר אחרי מעריב

עכשיו בפרשת בהר יש המון בהר עם הפירושים, בדף ק"י¹ על סיפורים, סיפורי מתח, תביא זהר הפסוק] "מה נאכל" ה' אומר עד

1 (ויקרא כה) וכי תאמרו מה נאכל וגו', רבי יהודה פתח, (תהלים לז) בטח בני' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה. לעולם בר נש יהא זהיר במאריה, וידבק לביה במהימנותא עלאה, בגין דיהוי שלים במאריה. דכד יהוי שלים ביה, לא יכלין לאבאשא ליה כל בני עלמא.

[וכי תאמרו מה נאכל וגו'. רבי יהודה פתח, (תהלים לז) בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה. לעולם יהיה בן אדם זהיר ברבונו, וידבק לבו באמונה העליונה כדי שיהיה שלם עם רבונו. שכן יהיה שלם עמו, לא יכלו להזיקו כל בני העולם].

תא חזי, בטח בני' ועשה טוב, מאי ועשה טוב. אלא הכי תנינן, בעובדא דלתתא, יתער עובדא דעילא. והא אוקמיה, ועשיתם אותם, כביכול, אתון תעבדון להון, בגין דבההוא אתערותא דלכון דאתון עבדין לתתא, אתער לעילא ועל דא ועשה טוב פתיב, ואין טוב, אלא צדיק, דכתיב (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב. פין

דאתון עבדין האי, ודאי האי טוב יתער, כדן שכן ארץ ורעה אמונה, וכלא חד. [בא ראה, בטח בה' ועשה טוב, מה זה ועשה טוב? אלא כד שנינו, במעשה שלמטה מתעורר מעשה שלמעלה. והרי פרשה, ועשיתם אתם - כביכול אתם תעשו אותם, משום שבאותה התעוררות שלכם שאתם עושים למטה, מתעורר למעלה, ועל זה כתוב ועשה טוב, ואין טוב אלא צדיק, שכתוב (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב. פין שאתם עושים את זה, ודאי שהטוב הזה יתעורר, ואז שכן ארץ ורעה אמונה, והכל אחד.]

שכן ארץ, ארץ עלאה. דהא לית לה בעלמא, דיכול למשרי בהדה, עד דיתער האי טוב לגבה, פין דיתער ליה, כביכול הוא עבד ליה, וכדן שכן ארץ, שרי בגוה, איכול איבה, אשתעשע בהדה. ורעה אמונה, דא ארץ וכלא חד כמה דאת אמר (תהלים צב) ואמונתך בלילות. ורעה אמונה, הוי דבר לה בכל רעותה. [שכן ארץ, ארץ העליונה, שהיא אין לה בעולם

מראי מקומות והערות

הקדוש ברוך הוא נתנו לו ברכות עד בלי די, כמו שבארית.

ובגין כך, וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית וגו', מה פתיב. וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשית את התבואה לשלש השנים. ועשית, ועשית מבעי ליה, מאי ועשית. אלא לאפקא ה', דאית לה שמיטה וניחא, ולא עביד עבידתא. פתיב (שמות טז) ראו פי יי' וגו' נתנו לכם ביום הששי לחם יומים וגו', כגוונא דא צויתי את ברכתי לכם בשנה הששית וגו'.

[ומשום כך, וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית וגו', מה פתיב? וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשית את התבואה לשלש השנים. ועשית!! ועשית ה' צריך להיות! מה זה ועשית? אלא להוציא ה', שיש לה שמיטה ומנוחה ולא עושה מעשה. פתיב (שמות טז) ראו פי ה' וגו', נתנו לכם ביום הששי לחם יומים וגו'. כגון זה, וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית וגו'.]

רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארחא, פגעו בההוא טורא, ואשכחו תרי גברי דהוו אזלי, אדהכי כמו חד בר נש דהוה אתי, ואמר לון, במטו מניכו, הבו לי מזונא פתא דנהמא, דהני תריני יומין דתעינא במדברא, ולא אכלנא מדי. אשתמיט חד מאינון תרי גברי, ואפיק מזוניה דאיהו אייתי לאורחא, ויהיב ליה, ואכיל ואשקי ליה. אמר ליה חבריה, מה תעביד מן מזונא, דהא אנא דידי אכלנא. אמר ליה, ומה עלי דידי, אנא אזיל, יתיב גביה ההוא מספנא, עד דאכל כל מה דהוה גביה, וההוא נהמא דאשתארא, יהב ליה לאורחא, ואזל ליה.

[רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים בדרך, פגעו באותו הר, מצאו שני גברים שהיו הולכים. בין כך ראו איש אחד שהיה בא. ואמר להם: בבקשה מכם, תנו לי מזון פת לחם, שישני ימים אלה שתעייתי במדבר ולא אכלתי דבר. נשמט אחד מאותם שני גברים, והוציא מזונו שהוא הביא לדרך, ונתן לו והאכיל והשקה אותו. אמר לו

שכול לשרות עמה עד שיתעורר הטוב הזה אליה. כיון שמעורר אותו, כביכול הוא עושה אותו, ואז שכן ארץ, שרה בתוכה ואכל פריה, השתעשע עמה. ורעה אמנה, זו ארץ, והכל אחד, כמו שנאמר (תהלים צב) ואמונתך פלילות. ורעה אמנה, הנהיגה בכל רצונך.]

ואי לא תתער לקבלה, האי טוב אתרחק מנה, ולא תקרב בהדה, לא תקרב לגו אתון נורא יקידתא, ואי תקרב בהדה, ברחילו, כמאן דרחיל מן מותא. דהא כדיו נורא דליק, ואוקיד עלמא בשלהובי. וכיון דאתער לקבלה האי טוב, כדיו, שארי בגוה, ולא תדחל מנה אנת, כדיו, (איוב כב) ותגור אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור.

[ואם לא תתעורר פגגדה, הטוב הזה מתרחק ממנה, ואל תתקרב אליה, אל תתקרב לתוך כבשן אש יקדת. ואם תקרב אליה - פחד, כמי שפוחד מן המות, שהרי אז האש דולקת ושורפת את העולם בשלהבותיה. וכיון שמתעורר פגגדה הטוב הזה, אז הוא שורה בתוכה, ואתה אל תפחד ממנה. אז - (איוב כב) ותגור אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור.]

תא חזי, בני מהימנותא מדברי להאי לרעותהון בכל יומא. מאן אינון בני מהימנותא. אינון דמתערי האי טוב לקבליה, ולא חס על דיליה, וידעי דהא קודשא ברוך הוא יהיב ליה יתיר. כמה דאת אמר, (משלי יא) יש מפחד ונוסף עוד. מאי טעמא. בגין דהאי אתער ברבאן לקבליה, ולא יימא אי אתון האי השתא, מאי אעביד למחר. אלא קודשא ברוך הוא יהיב ליה ברבאן עד בלי די, כמה דאוקמוה.

[בא ראה, בני האמנה מנהיגים את זאת לרצונם בכל יום. מי הם בני האמנה? אותם שמעוררים הטוב הזה פגגדה, ולא חס על שלו, וידעים שהרי הקדוש ברוך הוא יתן לו יותר, כמו שנאמר (משלי יא) יש מפחד ונוסף עוד. מה הטעם? משום שה' מעורר ברכות פגגדה, ולא יאמר: אם אתון את זה עכשו, מה אעשה למחר? אלא

שתספיק לכמה שנים קדימה], עכשיו אתה צריך לשים אותם בקירור [לכל השנים הללו], כל זה הסביר ר' אליהו לפייאן, אז וציוויתי את ברכתי לשלוש השנים, זה קללה לא ברכה, אנשים לא מבינים, אין

השנה התשיעית יהיה לכם שפע, והמדרש אומר לא רק תשיעית, עד סוף השבע [הבא], זה יהיה כזה שפע, ירד.

[אבל אם] יש תפוזים [בכמות גדולה

מראי מקומות והערות

למרחש ליה ניסא, קמו ואורכו. אדהכי קמו חד טיפסא בשלהובי קאים גביה. אמר רבי חייא, ווי על ההוא בר נש, דהשתא ימות. אמר רבי יוסי, זכאה ההוא בר נש, דקודשא בריה הוא ירחיש ליה ניסא. אדהכי נחת מאילנא חד חוויא, ובצעא למקטליה. קם ההוא טפסא עליה וקטליה. קסטר ברישיה טפסא, ואזל ליה.

[בין כך ישב אותו האיש וישן תחת אילן אחד, וחברו התרחק ממנו וישב בדרך אחרת. אמר רבי יוסי לרבי חייא, פעת נשב ונראה, שודאי הקדוש ברוך הוא רוצה להרחיש לו גם. קמו וחכו. בין כך ראו צורה אחת של שלהבות עומדת לפניו. אמר רבי חייא, אוי על אותו האיש, שעכשיו ימות. אמר רבי יוסי, אשרי אותו האיש, שהקדוש ברוך הוא ירחיש לו גם. בין כך ירד מאילן אחד נחש אחד ורצה להרגו. קמה אותה צורה עליו והרגתו. סובבה הצורה פראשה, והלכה לה.]

אמר רבי יוסי, ולא אמינא לך דקודשא בריה הוא בעא למרחש ליה ניסא, ולא תיפוק זכותיה מניה. אדהכי אתער ההוא בר נש, וקם ואזיל ליה. אחידו ביה רבי חייא ורבי יוסי, ויהבו ליה למיכל. בתר דאכל, אחויאו ליה ניסא דרחיש ליה קודשא בריה הוא.

[אמר רבי יוסי, ולא אמרתי לך שהקדוש ברוך הוא רוצה להרחיש לו גם, ולא תוציא זכותו ממנו? בין כך התעורר אותו האיש, וקם והלך לו. אחזו בו רבי חייא ורבי יוסי, ונתנו לו לאכל. אחר שאכל, הראו לו הנס שהרחיש לו הקדוש ברוך הוא.]

חברו: מה תעשה עם המזון, שהרי אני את שלי אני אוכל? אמר לו: ומה על שלך אני הולך? ישב אצלו אותו עני, עד שאכל כל מה שהיה אצלו, ואותו לחם שנשאר נתן לו לדרך, והלך לו.]

אמר רבי חייא, לא בעא קודשא בריה הוא דמלה דא יתעביד על ידן. אמר רבי יוסי דילמא דינא אתגזר על ההוא בר נש, ובצעא קודשא בריה הוא לזמנא קמיה האי, בגין לשזבא ליה. עד דהוון אזלי, לאה ההוא גברא באורחא, אמר ליה חבריה, ולא (דף קי"א ע"א) אמינא לך דלא תתן נהמא לאחרא. אמר רבי חייא לרבי יוסי, הא מזונא גבן ניהב ליה למיכל. אמר רבי יוסי תבעי למיפק מניה זכותא, גזיל ונחמי, דהא ודאי בקפסורי דדא טפסא דמותא אתאחיד, ובצעא קודשא בריה הוא לזמנא זכותיה, בגין לשזביה.

[אמר רבי חייא, לא רצה הקדוש ברוך הוא שדבר זה יעשה על ידינו. אמר רבי יוסי, אולי נגזר דין על אותו איש, ורצה הקדוש ברוך הוא להזמין לפניו את זה כדי להצילו. בעוד שהלכו, התעצף אותו איש בדרך. אמר לו חברו: ולא אמרתי לך שלא תתן לחם לאחרא? אמר רבי חייא לרבי יוסי, הרי מזון עמנו, נתן לו לאכל. אמר רבי יוסי, התרצה להוציא ממנו את הזכות? גלג ונראה, שהרי בודאי בצורת פניו של זה, הדפוס של המנות נאחו, ורצה הקדוש ברוך הוא לזמן זכותו כדי להצילו.]

אדהכי, יתיב ההוא בר נש, ונאים תחות חד אילנא, וחבריה אתרחיק מניה, ויתב בדרך אחרא. אמר רבי יוסי לרבי חייא, השתא יתיב ונחמי, ודדאי קודשא בריה הוא בעי

תמונות חדשות של ל"ג בעומר עם מורינו הרב השנה

זה באחרי מות, כל ההלכות, וכל אדם לא יהיה באוהל מועד, זה באחרי מות, אחרי זה קראנו באמר את כל החגים, אז חיפשתי [באמור] את פורים, אז הוא אמר שיום כיפור זה פורים, שם מרומז, כי חנוכה זה [מרומז] "שמן זית זך" וכל החגים יש שם, ראש השנה ויום כיפור עכשיו קראנו, והזהר אומר בדף נ"ז עמוד ב' תיקוני זהר שלעתיד לבוא כיפורים יהיה כמו פורים, ירגישו כזה תענוג כמו שמרגישים בפורים, שותים אוכלים עוגות בלינצ'ס, קרפלך, צריכים לאכול קרפלך בפורים, הושענא רבה ויום כיפור, צריכים לאכול

שום ברכות, עכשיו בחוקות זה קללות, [כי אם זוכים אזי בכל שנה יגדל מה שיצטרכו, ולא יצטרכו לשמור לשכמה שנים בבת אחת].

ל"ג בעומר נופל או בחוקותי לבד, או בהר לבד, או בהר בחוקותי ביחד, שנה הבאה זה יהיה בהר לבד אחרי זה בבחוקותי לבד, ו[ל"ג בעומר ב]אמור זה היה שנה שעברה, זה פעם בעשר שנים.

[אחרי-קדושים, אמור, בהר-בחוקותי], וזה הכל פרשיות של יום הכיפורים, אחרי מות, איך אחרי מות זה יום כיפור? איך זה יוצא יום כיפור אחרי מות? כל הלכות יום כיפור

מיץ אין כלום זה חתיכת אבן, זה טוב בשביל סוסים וחמורים, אז מה תאכלו מה תשתו, אתם שואלים מה תאכלו, ה' אומר יהיה לכם בשפע כל שנה ירד לכם שפע של תפוזים של שזיפים כל שבעת המינים יהיה לכם.

ה' אמר לקין מה אתה מביא פשתן, מה אין לך תמרים? אלא זה הוא שמר לפוטין, עכשיו אמרו שטרמפ יעבור כאן, עוד פעם, הם תמיד שוברים אותנו, אני כל פעם נשבר מחדש, טילים אין, טרמפ אין, מה נשאר לנו? טרמפ אמר שהוא יעבור כאן, אני יודע הוא הולך לאיזה כנסיה או לכותל, קושנר, רצינו ללכת בערב שבועות שנה שעברה, לא בהושענא רבה רצינו ללכת ערב שמחת תורה אז קושנר הגיע אז סגרו את הכותל, אז כל פעם יש להם תירוצים חדשים [לסגור את הכותל], אז בטח גם טרמפ ירצה לכותל, הוא רק לכותל, ראש ממשלת ארגנטינה הוא דבר ראשון בא לכותל, אנשים באים לכותל גויים, יהודים, לא משנה, הלואי שאנחנו נגיע, כולם מגיעים.

קרפלך, אדם צריך לרסק את עצמו לטחון את עצמו, בא יום כיפור צריך לטחון את עצמו לכן סוכות חל בתשרי ולא בניסן כי אחרי שהוא טחן את עצמו ביום כיפור אפשר כבר להיכנס לסוכה עם המגפיים.

על כל פנים אנחנו חוזרים לסיפורים של פרשת בהר, אז מה תאכלו? אז כתוב יהיה לכם שלוש שנים, אז כלומר [הברכה תהיה שיגדל כמות עצומה בשנה השישית שתספיק 3^ל שנים ו]תשים את התפוזים בקירור את השזיפים בקירור [ל3^ל שנים הבאות, אבל בנתים] זה יהפך לאבן, אם אתה שם תפוז בקירור אחרי חודש כבר אבן, אפילו אחרי שבוע הוא כבר אבן, אין

בחרן, זוכר, הייתי בחרן, הטייס שלנו, אמרתי לו תיקח אותנו, פעם הבאה ניסע איתך, נוסעים לאומן עוברים דרך חרן.

על כל פנים אנחנו חוזרים עכשיו, ר' חייא ור' יוסי הולכים עם עשרה גמלים, כמו אליעזר עם מאכל ומשתה ובלניצ'ס, בורקס, קרפלך, כל התענוגים שבעולם, ויש להם משקפת של 2026, היה להם משקפת ככה רואים טוב, עומדים רואים מסתכלים במדבר, הולכים בלב המדבר אין כלום, אין מים.

אלה סיפרו לי, אנשים הגיעו מבוכרה שתו בנוזין, לא היה להם מה לשתות כבר הלכו למות, העיקר משהו להרטיב את הקיבה, שתו בנוזין.

ועכשיו פה הסיפור על חמשה אנשים, ר' חייא ור' יוסי הולכים עם עשרה גמלים מלאי שתיה ומזון וכל המעדנים שבעולם, והם מסתכלים במשקפת רואים ק"מ קדימה או שני ק"מ שני אנשים הולכים כבר תשושים, כבר נגמר להם האוכל כמעט, ממש, ממש מסכנים, הולך

עכשיו נקרא את הסיפור ב(זוהר) דף ק"י על מה נאכל ומה נשתה בשנה השביעית, הסיפור מתחיל בחמשה אנשים, חמשה אנשים, שניים זה ר' חייא ור' יוסי הולכים עם עשרה גמלים עשרה חמורים.

כמה גמלים היה לאליעזר [עבד אברהם]? עשרה גמלים, מלא קולה ופפסי ומה שאתם רוצים, פתאום מגיעה ילדה (- רבקה), מגיעה ילדה בת שלוש מסכנה, הוא אומר לה תביאי לי קצת מים, והיא יכלה לענות לו: יש לך עשרה גמלים אני לא מבינה מה אתה רוצה מהחיים שלי, מה נטפלת אלי? מה עשיתי לך? מה חסר לך שתיה? כמה גמלים היה לו אתה זוכר? עשרה גמלים עם פפסי, עם קולה, עם יין, עם משקאות עם אוכל, גמל אחד מאה ארגזי דינרי זהב, ארגז שני מאה ארגזים של פמוטים של חנוכיות, וכל העושר בעולם יש לו, הכל לתת מוהר בשביל רבקה, ילדה בת שלוש, הוא מביא עשרה גמלים למוהר, אפשר לחיות מיליון שנה רק עם המוהר לבד. אולי נמצא אותו, ניסע לחרן לחפש את זה, הטייס שנסע איתנו אמר שהוא היה

מקושרים
לצדיק

שוכב על הארץ גוסס, 50 מעלות חום, עוד דקה הוא ימות. כמו [הסיפור על] נחום איש גזר², אמר תרשו לי לפרוק מהחמור, הוא רוצה לפרוק מהחמור, מה

להיגמר להם האוכל, פתאום רואים אדם חמישי, עכשיו מגיעים לסיפור העיקרי של האדם החמישי, גוסס מסכן, הולך במדבר טעה בדרך נגמר לו האוכל אין מים במימיה, הוא

מראי מקומות והערות

מהלך בדרך לבית חמי, והיה עמי משוי שלשה חמורים, אחד של מאכל, ואחד של משתה, ואחד של מיני מגדים. בא עני אחד ועמד לי בדרך, ואמר לי: רבי, פרנסני. אמרתי לו: המתן עד שאפרוק מן החמור. לא הספקתי לפרוק מן החמור עד שצאתה נשמתו. הלכתי ונפלתי על פניו, ואמרתי: עיני שלא חסו על עיניך - 'סומו, ידיי שלא חסו על ידיך - יתגדמו, רגלי שלא חסו על רגליך - יתקטעו. ולא נתקרה דעתני עד שאמרתי: כל גופי יהא מלא שחין. אמרו לו: אוי לנו שראינוך בכה! אמר להם: אוי לי אם לא ראיתוני בכה.

² תענית כא, ע"א אמרו עליו על נחום איש גזר זה שהיה סומא משתי עיניו, גדם משתי ידיו, קיטע משתי רגליו, וכל גופו מלא שחין. והיה מוטל בבית רעוע, ורגלי מטתו מונחין בספלין של מים פדי שלא יעלו עליו נמלים. פעם אחת בקשו תלמידיו לפנות מטתו, ואחר כך לפנות את הכלים. אמר להם: בניי, פנו את הכלים, ואחר כך פנו את מטתי, שמוכטח לכם שקל זמן שאני בבית אין הבית נופל. פינו את הכלים ואחר כך פינו את מטתו, ונפל הבית. אמרו לו תלמידיו: רבי, וכי מאחר שצדיק גמור אתה, למה עלתה לך כך? אמר להם: בני, אני גרמתי לעצמי. שפעם אחת הייתי

אסור לפרוק מהחמור? אמר ר' אליהו לופייאן מה זה לפרוק? תחתוך עם הסכין את הקשרים, מה זה עד שתפתח את הקשרים הוא ימות לך, לא ראיתי כזה דבר בעולם, אז הוא חתך את הידיים שלו את הרגליים שלו, התעוור, אי אפשר לתאר את זה, אז [נחום איש גז] הוא היה גלגול של לוט, זה היה גלגול של לוט, על כל פנים זה דבר לא מובן שהוא מקלל את עצמו, חותך ידיים, חותך רגליים, חותך את הלשון, כל גופי מלא שחין.

אז עכשיו [ר' חייא ור' יוסי רואים איך שני האנשים מצאון] אדם גוסס, אז אחד אומר אני אתן לו את כל האוכל שלי, כל האוכל, הוא כבר גוסס, מספיק, אני אסתדר, אני הולך עם ה', אצל ה' אין הבדל אם אתה עכשיו בפלז'ה, בקינג ג'ורג' שם בפלז'ה ואתה יושב שם בקומה 30 ואתה מקבל המבורגר וצ'יקענס (- עוף) ובורקס וקרפלך ובלניצ'ס או שאתה בלב המדבר, אם כתוב בשמים שבאחד בצהריים אתה צריך לקבל בלינצ'ס ובורקס וקרפלך והמבורגר וצ'יקענס אז לא משנה

אם אתה עכשיו נמצא בפלז'ה או שאתה נמצא עכשיו בלב המדבר, זה ירד לך מהשמים, כמו שכתוב בזהר אחד הלך, מהשמים זרקו לו שני ירכיים, אחד הוא אכל, אחד הוא בא לשאול, אמרו לו אין דבר טמא יורד מהשמים, זה היה ירכיים של [-], אריות באו לטרוף אותו אז ירך אחד הוא נתן לאריות, ירך אחד הוא הביא לחכמים לשאול אם מותר לאכול את זה.

על כל פנים אנחנו עכשיו מוצאים אדם גוסס, ואחד היה אדם עם פרינציפים, עם חוט שדרה, זה נקרא אדם עם עמוד שדרה, הוא לא סתם בן אדם משובו בנים, הוא אומר אצלי פרינציפ שאני לא נותן לאף אחד את האוכל שלי, אין לי מספיק, אני בלב המדבר, לא יודע מה אני אצא, לא היה וויז כמו היום, היום כבר יש כבישים ואווירונים, פעם אדם היה הולך אין לו וויז הולכים לפי השמש, אם יש ערפל אתה לא רואה את השמש, לא יודע מה זה מזרח מה זה מערב, הוא מתחיל להסתובב מסביב לעצמו, הוא אומר אני פרינציפ לא נותן לאף

אחד, אפילו שהוא גוסס שימות לו.

זו הלכה בס"ב עמוד א' בכבא מציעא אם שניים הולכים במדבר ונשאר קיתון אחד של מים ר' עקיבא אומר ישתה אחד, לא שניים, ובן בתורה אומר לא, ישנו השניים וימותו שימותו, וגם לא ימותו יהיה להם ניסים, בסוף יש ניסים אבל קודם מתחלקים, לא משנה למות לחיות, אז כל זה צריכים לדעת ס"ב זה שייך לזהר הזה.

ה[ג] שואל את זה שכתוב שאוניה אחת נתקעה, קוראים לזה ים סרגסוס, המים שם לא הולכים, המים גדלים עשבים, גם משוטים לא עוזר שום דבר, ומי שנכנס שם לא יכול לא אחורה לא קדימה, אז החליטו לצלות כבש ולהתחלק, פעם היו עולים לאוניה עם כבשים, מאה כבשים, עשר כבשים, ככה זה רגיל היה מקום מיוחד באוניה לכבשים לעיזים לגמלים לסוסים, ועלו עם הכבשים אמרו בוא נעשה כבש נתחיל להתחלק, ה[ג] שואל איך מתחלקים זה אסור, ר' עקיבא אומר שאסור להתחלק, קודם

נתחלק, אז צלו כבש בחרטום הדליקו אש בתוך האוניה ואז הגיע דג ענק לווייתן כזה מאה מטר אורך ורצה לטעום מהצלי אבל איך הוא יטפס על האוניה איך הוא ילך מסביב? התחיל לדחוף את האוניה, ככה דחף אותה עד שיצאו מהמים שלא מהלכים למים מהלכים, זה כתוב ב[ג]

עכשיו אנחנו מסיימים את הסיפור, בקיצור הוא נתן את כל האוכל שלו, השני השאיר אותו בלב המדבר אמר אצלי פרינציפ זה פרינציפ, אני לא משנה את הפרינציפים שלי, אני הולך ישר, אני אדם ישר הולך נורמאלי, אני אמרתי שאני לא אתן לך אני לא אתן לך, אתה מאבד עצמו לדעת אין לך חלק לעולם הבא, אם אתה נותן את האוכל שלך אתה נקרא מאבד עצמו לדעת ואין לו חלק לעולם הבא, לא יקברו אותך בקבר ישראל.

טוב, [אותו אחד שנתן את כל אשר לו להלך הרעב] מה הוא יעשה? הוא הלך עוד מאה מטר, 200 מטר, 500 מטר צנח ונפל, הוא צנח תחת איזה עץ, היה שם איזה עץ

הרב שלי וככה, הוא נתן לנו אוכל הכל אצלו בבית היינו, היה שם ספר על נחשים, אנשים עומדים בג'ונגל עם מצלמות מחכים שיבוא, לראות איך שנחש בולע בן אדם, אדם הולך בשביל, פתאום מגיע נחש של 12 מטר בולע אותו בשנייה, הם כותבים מי הבן אדם, איזה גיל, באיזה מקום הוא נבלע, הכל מסודר היום, היום העולם מסודר... לא עולם של הפקר, הכל מסודר, אז ספר שלם.

אז [ר' חייאור' יוסי] רואים נחש יוצא מתוך האדמה מאיזה חור, נחש עם שלהבות אש, אין נחש עם אש, זה לשון אדומה כמו אש, מנסה לבלוע אותו, באותו רגע יורד נחש מהעץ נותן לו נשיכה בולע את הנחש שלמטה, אומר ר' יוסי עכשיו כבר אפשר לגשת אליו, ראינו את הניסים נעיר אותו.

אז כל אחד צריך ללמוד את הזהר בדף ק"י על הניסים, מה נאכל מה נשתה, ה' אומר שיהיה לכם שפע אז יהיה שפע פי 2, יהיה שפע לשבע שנים, לא, פה הוא אומר עד השנה התשיעית, צריכים

במדבר עץ בטח שדוף שהפילים אוכלים אותו, ראיתי את הפילים אוכלים את העצים, ר' חייא אומר לר' יוסי נו בוא נתקרב, ר' חייא מצטער שההוא זכה במצווה, אני הולכים טיפה יותר מהר אנחנו היינו זוכים במצווה, יש לנו שפע אוכל, אומר לו לא [ר' יוסי], זה הכל מכוון מהשמים, ה' רוצה להציל אותו ממוות, לא סתם הוא נתן את כל האוכל, אדם יש לו רוח הקודש, אינטואיציה הוא מרגיש שעכשיו הוא צריך לתת את כל האוכל שלו, ומה יהיה? ה' ישלח לו חדש, ה' נמצא גם במדבר, ה' רוצה שהוא יחיה הוא יחיה, אז [ר' חייא] הוא אומר בוא ניתן לו, אומר לא, נחכה שיהיה נס, עכשיו נראה את הנס הגדול.

והוא (-) אותו אחד שנתן לרעב את כל אשר לו שוכב תחת העץ ואז רואים נחש ענק, נחש של 30 מטר, הנחש הכי גדול היום זה 12 מטר בברזיל, 9 מטר באפריקה ובהודו, והיה אצלי פאנו ביוהנסבורג אולי אברהם אזולאי היה שם אצלו היינו שם, גרנו אצלו חודש והוא הביא אותי משדה התעופה והוא אמר זה

לקרוא את הפרשה. בשביל זה, הכל מקליטים גם כן.

שיעור שנמסר בליל שישי כ"א אייר פרישת בהר בחוקותי אחרי מעריב

כולם אומרים 'אמן יהא שמייה רבא' ולא מדברים באמצע חזרת הש"ץ, לא משאירים ילדים על הכביש, מי שיעמוד על הכביש בסוף הוא יהיה חילוני ויהיה אנטי, כל אבא לוקח את הבן שלו

ליקוטי הלכות ברכת הפירות ה', איך הוא [משה] לא יודע ארבע הלכות? קרח ניצל את זה, אתם רואים שהוא לא היה בשמים, אני אומר לכם שהוא לא היה בשמים, חוץ מזה תמיד הוא טען שמשה זה סתם רוצח שפל, איך יודעים שהוא היה רוצח? מהפרשה, את מי הוא רצח? קרח טען שמשה רוצח, אני לא מוכן לגלות לכם את מי הוא רצח, אין לי כח

מראי מקומות והערות

בנות צלפחד, כמו שקתוב בתרגום יונתן וירושלמי בפרשת אמר על פסוק וינחהו במשמור לפרש להם כו' דין חד מארבע דינין וכו' עין שם...

³ ליקוטי הלכות, אורח חיים, הלכות ברכת הפירות, פרק ה, חלק טז וזה בחינת ארבע הלכות שנגעלמו ממשה רבנו והצריך לשאל אותם את ה' יתברך שיהם, דין הממלל ודין המקושש, ודין פסח שני, ודין

גם הוא יתפלל שלוש תפילות, הילד עושה מה שהאמא עושה, העיקר זה האמא !.

כי בכלל נשים אין להן יצר הרע, כי הן לא היו בחטא העגל, אז הן יצאו מהזוהמה, הזוהמה זה היצר הרע, אז אדם צריך לחשוב לפני היחוד שיצא ילד קדוש, הולכים לקבר רחל, לכותל, אמר רבי יוסי שהיה להם ילד שהיה בגיל שבע, אמרנו שבזמן היחוד צריכים להביא ילד קדוש, הוא הגיע בגיל שבע אז הוא פחד מהילד הזה, הוא היה כזה ילד קדוש שהוא הריח שהם עוד לא אמרו קריאת שמע, הם עסקו בהכנסת כלה והיו צריכים לדאוג לשמלת כלה ושטריימל לחתן, הם היו אתראים על החתן והכלה ובאותו יום לא הספיקו להגיד קריאת שמע, הם אמרו בצהריים אבל זה כבר לא שווה כי קריאת שמע צריכים להגיד מיד בבוקר, אז הילד הזה לא רצה להתקרב אליהם, אני מריח מהבגדים שלהם שהם עוד לא אמרו קריאת שמע, ילד בגיל שבע, כי הוא נולד בקדושה. זאת אומרת שהכל תלוי באמא !.

מהכביש ושם אותו לידו ואם הוא לא יכול להשתלט עליו אז יקח אותו הביתה, כל אמא תרד למטה ותקח את הילד שלה, מי שאין לו אבא אז האמא היא האחראית.

אמא יכולה להשפיע יותר מהאבא, אמא זה תשעים ותשע אחוז מהילד כי תשעה חודשים הוא אצלה בתוך הגוף ומה שהיא חושבת הוא מקבל, אם היא חושבת על קדושה אז יוצא ילד קדוש, אם היא חושבת על שטויות אז יוצא ילד שמחפש שטויות, מה שהעיקר, אומר הזוהר בפרשת בראשית שהעיקר תלוי במחשבות של האמא, אם האמא חושבת על דברים קדושים, אומרת תיקון הכללי, קוראת שיח שרפי קודש, הכל תלוי באמא.

ולכן כתוב 'בת שבע' אם שלמה', פעמיים, פעם אחת בפרק א', פעם שניה בפרק ב', אתם לא לומדים מלכים, אתם נגד מלכים, אתם רוצים להצטנע, הכל תלוי באמא, אם האמא חושבת מחשבות טובות תשעה חודשים אז הוא קולט את המחשבות הטובות, אם האמא מתפללת שלוש תפילות

מבריאת העולם, אין דבר שהוא לא יודע, 99 חרוזים כנגד 99 שם ה' שמוזכר בקוראן, 66 זה כנגד השבחים, יש שתי סוגי שבחים, יש אלה אכבר שזה 66 פעם, ויש רחום וחנון שזה 32 פעמים, ואחרי זה אומרים להרוג את כולם ואת זה כבר לא משמיעים ברמקול, על זה שמענו תוכנית שלמה שהם יודעים מה להסתיר ומה לפרסם, ולכן חמינאי אמר דבר ראשון לחסל את היהודים והגרמנים מסכימים כבר, גרמניה הסכימה, הם אמרו איראן הם צודקים, אמריקה לא צודקת, הם לא נותנים להרוג יהודים וזה נגד החוק הבין לאומי, לפי החוק הבין לאומי זה מותר.

שמונה במאי זה הסיום המלחמה, זה היה לפני שמונים ואחד שנה, זה היה כ"ה באייר ובכ"ו אייר נפטר רבי שלומק'ה מזוויל, צריך להדליק נר, לזכור שבוע הבא, וגם הרב מנדלסון [הרב של קוממיות] למדתי איתו חברותא, היינו עשר שנים בקוממיות, נסענו עם כל הילדים, הם היו הולכים לשעה התבודדות ואחרי זה אוספים את החצילים ואת כל מה שנשאר.

כי ה' נתן חכמה לשלמה, כתוב 'אם שלמה', גם בפרק א' גם בפרק ב' כתוב 'בת שבע אם שלמה', לא כתוב 'דוד אב שלמה' כי הכל תלוי באמא, מה שהאמא חושבת זה עובר ישר לתינוק אפילו שהוא עובר בכטן, אחרי זה שהוא בגיל שבע הוא כבר יכול לדעת את כל הש"ס, כי כל העניין שאדם ידע את הש"ס, עכשיו 21:30 ועד 6:30 אפשר לגמור 9 דפים, 18 דפים, את כל מכות זה 24 דפים.

בבבא בתרא למדנו שהגמרא שואלת מה משה עשה בשמיים? מה הוא עישן נרגילה? עכשיו בזאנסון הסביר לי, קיבלתי את הפתק דרך גולדשמידט, הוא אמר לי את זה כבר לפני עשרים שנה, שכחתי, יש [בשרשרת הזו של הערבים] 99, יש 66, ויש 33, אם זה זה 98 זה לא שווה כלום, 32 לא שווה כלום, הוא מסביר ש99 זה כנגד 99 פעמים שמוזכר שם ה' בקוראן, אחרי זה 66 כנגד 'אלהה אכבר' שכתוב 66 פעמים, 33 זה רחום וחנון שכתוב 33 פעמים, רק בזאנסון יודע, הוא היחידי שידע את כל מה שקורה בעולם,

אז הגמרא אומרת שהבנות יורשות, ארבעים שנה הן יורשות, איך משה רבינו לא ידע? סימן שהוא בכלל לא עלה לשמיים, זה הכל שקר, הוא היה באיזה מערה כמו הסיפור אצל חיים פרחי עם השיח' שהיו מנשקים לו את הרגליים בלילה, הוא אמר הגעתי ממכה, הוא יוצא מהבונקר, הוא היה על אדמת קודש מכה, כולם מנשקים לו את הרגליים עד שהוא תפס חמישה ילדים ובאו האימהות, הוא אמר להן חכו עוד חצי שעה יהיה משפט ואז נראה מה לעשות איתם, היום זה נקרא עד תום ההליכים, בינתיים האימהות בוכות, מה היא תעשה בלי הילד, היא תתאבד, הן הלכו לחיים פרחי והוא אמר להן תוך חמש דקות אני מסדר את זה אל תדאגו, חכו לי כאן בחדר בצד, עוד מעט יבוא לפה השיח' וישתחווה וינשק לי את הרגליים ואז יתן לי את 98 יהלומים במקום 99 ויגיד לי שזה לא שווה כלום קח את זה בחזרה, צריך 99, יש לי יהלום ואיבדתי אותו אבל שם במכה יש לי את החנות רחוב סאלח א דין 148 קומה שלישית חנות יהלומים, אני יתן לו פתק,

הגמרא אומרת שזה כבר אדם מפקיר, אחרי שהוא עובד 12 שעות מ6:00 עד 18:00 מה שיישאר הוא מפקיר שיקחו את הכל, הוא לא הולך לאסוף כמה חצילים וכמה עגבניות, הגמרא אומרת הפוך מהמשנה, צריך ללמוד אלו מציאות.

שאלנו מה הפירוש משה לא יודע ארבע הלכות, הוא לא יודע שבת יורשת, לומדים את זה בגיל שלוש, למדו את זה בשבת במרה, רש"י אומר דינים זה דיני ירושה, הבכור פי שניים, בת השאלה היא אם היא מקבלת בכלל ירושה, אז הגמרא שאולת בבכא בתרא מה לא היו משפחות שנפטרו עם ילדות מכל עשרה משפחות יש משפחה שיש להם רק בנות, אז זה ודאי שהן יורשות, יורשות את התכשיטים, את התכשיטים של האמא, את התכשיטים של האבא, היום גם גברים הולכים עם טבעת זהב עם יהלום אז מי יורש את זה? אז הבנות יורשות את זה, ארבעים שנה הולכים במדבר ונפטרים אנשים, כל שנה נפטרו 15,800, זה יוצא בדיוק -]

[.

לזרוק 500 טילים אז שיזרוק כבר אלף, נחלק לכל אחד טיל מתנה, אני צריך מתרגם אני לא יודע ערבית, למדתי ערבית לפני 61, א' אב היה המבחן האחרון, דיברנו ערבית רהוטה אבל שכחנו מכיוון שלא השתמשנו, כל זה שנסענו בשבט.

שאלנו איך משה לא יודע את ההלכות הפשוטות האלה, מה הוא לא יודע פסח שני, למה שלא יעשה יום כיפור שני, מי שהיה בבית סוהר או בסיביר יעשה יום כיפור שני? יעשה סוכות שני? אי אפשר, אז זה רק פסח, הגמרא שואלת מה משה לא ידע, מה היה הקושיא כאן.

תקרא לו לשיח' מחר הוא טס כי היום יום חמישי, מחר יום שישי הוא טס למכה, היה לו רחפן או גלשן, לא יודע הוא טס עם רחפן כנראה, המושל קרא לו, תשמע אתה טס למכה מחר בבוקר ב6:00 הייתי טס איתך אבל יש לי כאן המון עניינים אז תטוס לבד, הנה הכתובת, תביא משם יהלום, הכל כבר שולם הכל בסדר, הוא קלט שהוא נפל בפח, ברשת של שובו בנים, כי שובו בנים זה ארגון פשע, הורידו לנו את האווירון וכל מיני פטנטים, ואחרי זה חקרו את הערבי הזה ושאלו אותי בשביל מה אתה נוסע עם ערבי, חמינאי רוצה

את אבא את אמא, רוצים דווקא להראות שאני עושה הפוך, אם אתה רק רוצה להרגיז את אמא אתה לא חייב סקילה, צריך להדליק כדי שיהיה אור ולא כדי להרגיז את אמא, המקושש רצה ללמד הלכות אז זה לא נקרא מלאכה הצריכה לגופה, הגמרא אומרת זה היה על פי הדיבור, זה היה הוראת שעה, כל זה הגמרא בסנהדרין ע' עמוד ב', כל אחד צריך ללמוד את זה, עכשיו 21:30 עד 6:30 אפשר לגמור 9 דפים, כל אחד ילמד עם אשתו ברכת הפירות ה' מה משה לא ידע, איך הוא לא ידע שהמקושש בסקילה, זה דבר פשוט, אז לפי רבנן מספיק שהוא אמר להם אתה חייב מיתה, ולפי רבי יוסי צריך להגיד להם איזה מיתה, וזה מה שמשה עוד לא למד, איזה מיתה, זה הוא רק למד עכשיו, אז יש פה אלף שיטות.

למה הם לא ידעו? כי זה היה א'

אלא הקושיא הייתה שהן אומרות אבינו לא היה מעדת קרח, כל מי שהיה בקרח ובמרגלים לא קיבל נחלה, כל מי שחלק על משה, הם אמרו לו הוא לא חלק עליך, בחטאו מת, הוא רצה להראות להם שחייבים במצוות, אומר תוספות בקי"ט עמוד ב'⁴ שעם ישראל חשב שהם פטורים מהמצוות אחרי המרגלים אז הוא רצה להראות להם שחייבים בכל המצוות, כי עד גיל שלוש עשרה זה רק חינוך, ובחוק לארץ גם אחרי שלוש עשרה זה רק מצד חינוך, בחוק לארץ זה לא דאורייתא זה רק מצד חינוך, אז הוא רצה להראות להם שהחוב נשאר אותו חוב ויש דין סקילה.

כתוב מקושש פעמיים, התראה צריכה להיות תוך כדי דיבור, אם אתה אומר לאהרל'ה אל תדליק חשמל בשבת, והוא רוצה דווקא להרגיז, פתאום בא לך, רוצים להרגיז את הרב, רוצים להרגיז

מראי מקומות והערות

מרגלים דאמר במדרש דלשם שמים נתכוין שהיו אומרים ישראל כיון שנגזר עליהן שלא ליכנס לארץ ממעשה מרגלים שוב אין מהחויבין במצות עמד וחילל שבת כדי שיהרג ויראו אחרים ולא ישאו עד סוף ארבעים שנה כדמוכחי קראי"

⁴ בבא בתרא קי"ט: תוספות ד"ה אפילו קטנה שבהן לא נשאת פחות מארבעים שנה. "נראה לרשב"א דסבר לה כמ"ד (שבת דף צו:)- צלפחד היינו מקושש ומעשה המקושש היה בתחלת ארבעים מיד אחר מעשה

להתפלל בזמן ואחרי זה אפשר לישון היום עד 19:00, מנחה זה יהיה בדיוק ב19:00, 19:25 זה השקיעה, ברבע לשבע נתחיל אור זרוע ואחרי זה ב30:20 כולם יהיו משוחררים, רבע לשבע מנחה, וכל אחד ילמד עם אשתו ברכת הפירות ה', והבנות גומרות את התהילים ואחרי זה שמואל א' שמואל ב', וכל אחד ילמד עכשיו תשע דפי גמרא, ומי שישי לו ישיבה מחר ילך לישון, מי שאין לו ישיבה יכול להיות ער כל הלילה.

**המשך שיעור ליל שישי
אור ליד אייר תשפו
חבורה ישיבה גדולה
בבית הרב**

מקלל זה לא שייך לפרשת) אמר, זה שייך לפרשת במדבר, בשנה השנית בחודש השני באחד לחודש, בא ליטוע אוהלו בשבט דן, רש"י אומר, שם מסדרים את האוהלים את המשפחות, אז הוא בא ליטע את אוהלו בשבט דן, הוא אומר אני דן, שלומית בת דברי למטה דן, מטה דן, הוא לא יודע [שאביו לא משבט דן].

אייר, ולפי רש"י בשלח לך זה א' אייר שנה ראשונה, ולפי רש"י שלנו באמור זה היה בשנה השניה, כל אחד צריך ללמוד את זה, ועם אשתו ברכת הפירות ה' מה משה לא ידע ומה הייתה הטעות שלו, הוא רצה להיות כמו רבי עקיבא, שרבי עקיבא אמר אני לא הייתי הורג אדם מעולם, כתוב במכות, רבי אלעזר בן עזריה אחד לשבעים שנה, רבי עקיבא אמר אני אף פעם לא הייתי הורג, תמיד אפשר למצוא איזה תירוץ, ה' אמר אתה לא יכול להיות כמו רבי עקיבא כי המקלל הזה זה לא... הוא כבר ויקוב.

כתוב ויקוב שהוא עשה נקב בין יצירה לבריאה ובין בריאה לאצילות, זה כבר דין אחר לגמרי ואין לימוד זכות כמו מסית שאין לימוד זכות, כל זה הגמרא מסבירה את זה.

עכשיו הבנות גומרות את התהילים מ21:45 עד 23:45, חצות זה 1:45, מחר אין סמינרים אז אפשר לישון עד 9:00, הבנים צריכים לקום ותיקין או לכל הפחות הכי מאוחר ב7:00

50 חיילים, [הקצין] הוא אומר
המלך אמר רדה, המלך קורא לך,
יתן לך כתר, [אומר לו אליהו הנביא:]
מה? איזה כתר? מי צריך את
הכתר שלך? תישרף גם אתה!
ריבוננו של עולם ככה לא מדברים
תסלחו לי אני נגד הדברים האלה.

טוב, המלך שולח פעם שלישית,
אסור להתיימש, לומדים מפה,
[הקצין] השלישי בא, נופל על
הברכיים, בוכה, מתחתן, אליהו,
תרחם עלי, אני לא רוצה לעשות
לך שום רע, המלך שלח אותי,
כבר שרפת שתיים, עוד 50, הוא
שורף אנשים, הוא שחט 850
אנשים ועוד 50 נביאי בעל הכל
בקישון זה כפר חסידים, שם
הקישון הכי קרוב, אני מכיר את
כל המסלול, הכי קרוב זה צומת
יגור, צומת יגור שם נכנסים
לקריית אתא ומשם נוסעים [-] אז
זה נקרא צומת יגור, שם הקישון
הכי קרוב, הייתי טובל שם חצי
שנה עד ש[-] הכל מלא ביוב,
הפסקתי.

אז פה יש את המכתב של חוסיין
אבא של עבדאללה שהוא אומר
אנחנו חייבים בהכנסת אורחים.

פתאום בא איש, לא כתוב שמות,
בלי שמות, בא איש הישראלי
ומתווכח עם בן הישראלית, אומר
אתה לא דן, זה לא אבא שלך,
[משה רבינו] הוא הרג את אבא שלו,
משה הרג מיד, משה יודע כל מה
שקורה בכל חדרי חדרים, הוא
רואה אותו, אתה עשית את הדבר
הנורא הזה, טראח! [הרג את המצרי]
עם שם המפורש, ויטמנהו בחול,
הלהרגני אתה אומר כאשר הרגת
את המצרי, צריכים ללמוד רש"י,
אתה הרגת אותו עם שם
המפורש, עכשיו תהרוג אותי עם
שם המפורש, [משה] רק אומר שם
[והורג כן את המצרי].

אליהו הנביא מוריד אש, [הקצין]
אומר לו, איש האלוקים תבוא,
המלך קורא לך, המלך מכבד,
יהיה לך שטיח אדום, כתר על
הראש, תעזוב את הכתר תעזוב
את השטיח האדום, [אומר להם אליהו
הנביא:] יאאלה תישרף, תישרפו
כולכם, ככה מדברים? תישרף?
איזה דיבור זה תישרפו?.

הוא היה ברסלב'ר המלך, אחזיהו
בן אחאב, טוב הוא שולח לו פעם
שניה הוא לא מתיימש, אין יאוש
בעולם כלל, עוד גנרל הופביצר

א' ? [דור] אנוש, מה זה מ' ? מבול, מה זה ס' ? סדום, מה זה ה' ? הפלגה, כל אלה נכנסו [בעם ישראל שהיו בגלות ב] מצרים, כי אם אתה לא שואל שאלות, כי באמונה אתה יכול לתקן את כל הנשמות בעולם, רק אמונה לבד, אם לא - אתה צריך עבודת פרך, אתה שאלת במה אדע, ועבדום ועינום 400 שנה, אז 400 שנה [-].

ביום ההוא כרת ה' את אברהם ברית לאמר, זה האקבי אמר השגריר האמריקאי, הוא אמר הערבים טוענים אנחנו ראשונים, הם פה כבר 1300 שנה כאן,

אז [שגריר ארצות הברית בישראל] האקבי הוא אמר את הפסוק בלך לך, ברית בין הבתרים, [שאברהם] שהוא אמר במה אדע, [הוא נענש ב] 400 שנה [שנות גלות], מה אסור להגיד במה אדע? אני רוצה לדעת במה [כלומר באיזה זכות כדי שנהר לא לבטל את הזכות], ואם יעשו עבירות [עדיין תתקים ההבטחה הזו, אבל ה' אמר] לא, אפילו יעשו כל עבירות הארץ היא שלהם, הארץ היא שלהם, אל תשאל במה אדע, שאלת, [אז עם ישראל צריכים להיות בגלות 400 שנה].

מה זה "בדמעתי [ערשי] אמסה" (תהלים ו, ז), מה זה אמסה? מה זה

פסי רכבת לא היה כלום, היהודים הביאו פסי רכבת, גשרים, בנו בתים, [הערבים] הם גרו באוהלים גרו בבתי חמר מטיט.

היהודים [-] מולדת קדושה, זה המולדת הקדושה של הבנים הקדמונים היהודים האמיתיים, הבנים האמיתיים של ארץ ישראל, כל זה כותב חסן עלי.

אבל הם לא רצו לקבל אותו, ואז הציונים ראו שדהן כבר ניפגש איתם, יש לו כבר שלושה מכתבים, הם רצו מהר לעמאן להיפגש איתו, עם חסן עלי, הוא אומר לא, אני רוצה רק דתיים, פה רק חרדים, כך הוא אומר, אני לא רוצה אתכם, אני לא רוצה שום הסכמות אתכם שום שיתוף פעולה, והם (- הערבים) בעצמם רצו שיהודים יעלו, הם אמרו אנחנו נעזור להקים פה בית לאומי.

אנחנו חוזרים עכשיו למקלל, אז למה באמת המקלל בפרשת אמר? כי הוא צחק על הלחם⁵,

אנחנו (- עם ישראל) נמצאים פה 3300 שנה, בינתיים קצת עשינו טיולים קצת ביוהנסבורג בזימבבואה במפלי ויקטוריה אבל הארץ היא שלנו, זה לא שייך [לשום אומה אחרת], אדם נוסע ללונדון אבל [ארץ ישראל] זה הבית שלו, הבית נשאר בית שלנו, בינתיים מישהו פלש שם, חזרתי הביתה תעוף, אז ביום ההוא כרת ה' את אברהם ברית לאמר, זה אמר האקבי, לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת, זה הכל שייך ליהודים, מותר להם לכבוש עד הפרת. דוד רצה להמשיך [לכבוש עד רומא].

עכשיו נקרא את המכתב של [חוסין] שהוא כותב את זה, וזה הצליחו להעתיק כי לקחו את כל המכתבים, אז את [-] הם לקחו, [שבמכתב כתב:] אנחנו חייבים להכניס הכנסת אורחים, והיהודים האלה הם יפתחו את הארץ, לא היה גשרים לא היה

מראי מקומות והערות

(שמואל א יז, ד): וַיֵּצֵא אִישׁ הַבְּנִים. רַבִּי בְּרַכְיָה אָמַר מִפְּרִשָּׁה שֶׁל מַעֲלֵן יֵצֵא, אָמַר בְּתֵיב (ויקרא כד, ה): וְלִקְחֹתָ סֶלֶת וְאִפִּיתָ

⁵ מדרש רבה ויקרא לב, ג
וַיֵּצֵא בֶן אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית, מֵהִיבֵן יֵצֵא, רַבִּי לְוִי אָמַר יֵצֵא מֵעוֹלָמוֹ, כְּמָה דְאֵתָּ אָמַר

מלא תולעים, איך אפשר לאכול את זה?.

אז לכן מביאים את זה כאן, שהכפירה שלו התחילה בהתחלה לצחוק על לחם הפנים, ואז חילקו את הנחלות אז ברגע שחילקו את הנחלות הוא בא ליטע את אוהלו במחנה דן, כי אז היה חילוק הנחלות, אז ברגע שהיה חילוק הנחלות אז אמר לו האיש הישראלי, והוא בן אשה ישראלית, אמר לו אתה בכלל לא שבט דן, בכלל לא יודעים מי אבא שלך, אני אגלה לך, יש לי לספר לך סיפור, אמא קראה לה אסון, אסון נורא, [ו]משה הרג את האבא האמיתי שלך [המצרי], מה? הוא הרג את אבא שלי? רוצח! הורגים אבא של ילד כזה מתוק? ככה רש"י אומר, [משה רבינו] הרג את אבא שלו, וירא והנה איש מצרי מכה איש עברי, ויטמנהו

עכשיו למדנו על לחם הפנים, הוא אמר לא יכול להיות תשע ימים, מה אוכלים לחם קר לחם עם עובש לחם קפוא לחם שכבר התעפש, אחרי 9 ימים הלחם כבר מתעפש, יש כבר ירוק על הלחם, עובש, איך אפשר לאכול, צריכים לאכול את הלחם בשבת, לחם הפנים, וגם את שני הלחם אופים בשבת אופים את זה בערב שבועות, השאלה אם תנור מקדש, אם עובר לילה זה כבר פסול, אסור לשים את זה בתנור, רק שמים את זה בחוץ, אם ישימו בתוך תנור בתוך ארון או בכלי שרת אז זה נפסל, אופים את זה ביום לפני השקיעה, גם את שתי הלחם בשבועות וגם את ה-12 לחמים של לחם הפנים, אופים את זה בערב שבת ואוכלים את זה בשבת הבאה, אז זה תשע ימים, אז הוא צחק על זה אמר זה לא יכול להיות, זה כבר מעופש זה

מראי מקומות והערות

תני רבי חייא מפ'רשת יוחסין יצא, שפא לטע אהלו במחנה דן, אמרו לו מה לך לטע אהלו במחנה דן, אמר להם מבנות דן אני, אמרו לו פתיב (במדבר ב, ב): איש על דגלו באתת לבית אבתם ולא לבית אמותם, נכנס לבית דינו של משה ויצא מחיב, עמד וגדף.

אתה, דרכו של מלך להיות אוכל פת חמה, שפא צוננת, פה היא דתנינו תמן לחם הפנים אין נאכל פחות מתשעה ולא יתו על אחד עשר, כיצד נאפה בערב שבת ונאכל בשבת, לתשעה, חל להיות יום טוב בערב שבת, נאכל לעשרה, שני ימים טובים של ראש השנה נאכל לאחד עשר, פדאי'א בתנחומא.

בחול, ישר, הכניס אותו בתוך החול, רק עם השם המפורש, הוא עוד לא נגע בו, ולא עושים דבר כזה, להרוג אבא של ילד כזה מתוק, לא שמעתי הורגים אבא, למה הוא הורג את אבא שלו, אז הוא אומר הרגו את אבא שלך, תדע לך, משה הרג אותו, הוא רץ למשה רבנו, [ושאל:] זה נכון? [ענה משה רבינו:] בטח, אני הרגתי את אבא שלך, כן זה נכון, הוא חזר מבית דינו של משה, כל זה כתוב ברש"י, הוא יצא מבית דינו של משה, הוא התחיל לקלל את משה, לקלל את ה'.

הנה נביא שער הפסוקים "ויקב"

הוא הראה להם את המרכבה,⁶ כתוב שהאשה הכי קטנה ראתה את המרכבה, הוא הראה את המרכבה, האר"י אומר "ויקב" בין עשיה ליצירה, בין יצירה לבריאה, ויקב, פרשת אמור, מה זה ויקב? הוא עשה חור בין יצירה לעשיה, כי שיחזקאל הראה להם את המרכבה הוא עשה חור בין עשיה ליצירה, המרכבה הייתה בעולם היצירה, הוא עשה חור בין עשיה ליצירה, חור מיצירה לבריאה והראה להם את המרכבה בעולם הבריאה כי האשה הכי קטנה הייתה בדרגת יחזקאל, מביא את זה הרמב"ם

מראי מקומות והערות

⁶ שער הפסוקים - פרשת אמור סימן כ"ד:

הענין הוא, כי זה בן האשה הישראלית, הוא בן האישי המצרי, שהרגו מרע"ה, כנוכר בפרשת שמות. וכבר ידעת, כי המצרי ההוא, היה גלגול הרע, אשר בקין בן אדם, וזה הבן מכח האב נמשך, וגם הוא מן הרע ההוא של קין היה. וז"ס והוא בן איש מצרי, ולכן ויקלל את השם: הגה"ה, א"ש, נלע"ד, כי להיות שמרע"ה הרג את אביו בשם כנודע אצלינו לכן גם הוא ויקלל את השם הנוכר:

ובס"ה אמרו, לאגנא על אימיה, בסוד מגן, ויקוב חור במסך שבין יצירה לעשיה בלבד כדי שמאליו יאירו אצילות ובריאה ויצירה. ולכן ורגמו אותו כל העדה, שהם הסנהדרין והת"ח, לפי שהת"ח יכולים לקבל הארת תוספת שבת, אף בימי החול כנודע. וז"ש

לאגנא על אימיה, היא עולם העשיה, שהיא מלכות, ה"א אחרונה שבשם הוי"ה, כנוכר בזוהר. ובוה תבין, למה נסמך לפרשת שבת: ולכן נרמז שם אהו"ה, בר"ת, הישראלית 'את 'השם 'ויקלל, שהוא השם הנרמז גם בר"ת, (ויקרא כ'ו) 'אל 'האבות 'ואל 'הידעונים. וגם בר"ת, (בראשית א') 'את 'השמים 'ואת 'הארץ. והוא במלכות. ובכח שם זה, נקב נקב בין יצירה לעשיה כנוכר. והוא בן איש מצרי שהרגו משה, לפי שהיה בחי' קין, ולכן נתקנא על התאומה יתירה של הבל, והיא האשה הישראלית. והרגו משה, והוא הבל, וזה הבן שלה בא לאגנא על אימיה. וקי"ן בגימטריא אהי"ה במלוי יודי"ן ע"ה, והיא סוד תאומה יתירה, שהיא א' החסירה מן קין, פהות ממספר אהי"ה הנוכר. וגם באהי"ה דודי"ן אל"ף אחת לבר, והבל שתי תאומות

בע"ז שהאשה הכי קטנה הייתה בדרגת יחזקאל היא יכלה לראות את המרכבה — שמונה פרקים

(לרמב"ם)⁷ הוא אומר הקטנה שבנשים האשה הכי קטנה הייתה בדרגת יחזקאל.

מראי מקומות והערות

אם מתכוונות רעות מתכוונות הנפש. אבל אמרו בענין "מרייתם פי" הוא כמו שאבאר, והוא שלא היה מדבר עם סכלים ולא עם מי שאין לו מעלה, אבל עם אנשים שהקטנה שבנשיהם היתה כיהזקאל בן בוזי, כמו שזכרוהו חכמים, וכל מה שיאמר או יעשה יבחנוהו, וכאשר ראוהו שכעס, אמרו, שהוא עליו השלום ודאי אין עליו פחיתות מדה, ולולא שהיה יודע שהשם יתברך כעס עליו בבקשת המים ושנחנהו הכעסנוהו יתברך לא היה כועס, ואנו לא מצינו שהשם יתברך כעס בדברו אליו בזה הענין אבל אמר (במדבר כ' ח') "קח את המטה והקהל את העדה". והנה יצאנו מכות השער אבל התרנו ספק מספקי התורה, שנאמר בו דברים רבים, ונשאל פעמים רבות איזה חטא חטא, וראה מה שנאמר בו, ומה שאמרנו בו אנחנו והאמת תעשה דרכה:

⁷ רמב"ם פירוש המשניות - שמנה פרקים להרמב"ם - פרק ד ואתה יודע שאדון הראשונים והאחרונים משה רבינו, עליו השלום, כבר אמר אליו השם יהברך (במדבר כ' יב), "יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל, על אשר מרייתם את פי בני מריבה על אשר לא הקדשתם אותי, וחטאו, עליו השלום, הוא שנטה לצד אחד מקצוות ממעלות המדות, והוא הסבלנות, כאשר נטה לצד הרגונות באמרו (במדבר כ' י'), "שמעו נא המורים", דקדק עליו השם יתברך, שיהיה אדם כמוהו כועס לפני עדת ישראל במקום שאין ראוי בו הכעס, וכיוצא בזה, בדין האיש ההוא הוא חלל השם יתברך, מפני שמתנועותיו ומדבריו כולם למדים, והיו מקוים להגיע בהם אל הצלחת העולם הזה והעולם הבא, ואיך יראה בו הכעס והוא מפעולות הרע, כמו שבארנו, ולא יבא כי

(למצרים) [לכבל בגלות בבל], אנחנו יודעים שחזרו [לארץ ישראל ובנו את בית המקדש השני], איך הם ידעו שחזרו, מאיפה הם ידעו שחוזרים, רואים עגלות, 4000, נשארו רק 4000, -] [בחורי ישיבות, החרש והמסגר, גלות יהויכין] [ולכן כיון שהיו בטוחים שה' נטשם הראה להם יחזקאל בבל את המרכבה להראות להם שה' לא עזבם והוא איתם בגלות].

צריכים לישון אבל לפי מה שהרב'ה אומר, אצל הליטאים לומדים עד 2 וישנים 2 עד 11 ישנים, אחת שמעתי אותה מדברת איך אני אקח [חתן] מפוניבז', הם ערים עד ארבע וישנים עד 11, איזה שידוך מביאים לי, מאיפה אני אקח שידוכים, אני ליטאית אני רוצה שידוך אבל הם ערים עד ארבע עושים כושר לומדים חזנות, היום עושים פרסים לישיבות בקול חי, איזה ישיבה היא תקבל את הפרס הכי גדול של הזמרים והנגנים והמלחינים, תחרות בין הישיבות אז עד ארבע בבוקר עושים תחרות שירה ואחרי זה ישנים עד 11...

אז אף אחד לא מכיר את שער הפסוקים באמור שהוא (- המקלל)

[-] לקח אותו ר' יחזקאל אברמסקי ביקר אותו עשה לו אוכל והאכיל אותו ואז התחילו לדבר דברי תורה והם מתפלפלים, פתאום אשה צועקת מהמטבח, אשה שרוחצת כלים שם היא אומרת יש לכם איזה טעות זה לא ככה, כתוב אחרת בגמרא, היא ידעה את כל הש"ס בעל פה, אשה יכולה לדעת את כל הש"ס בעל פה זה רק סיפורים, אז ר' יחזקאל אברמסקי [אמר לה] יפה שתיקה לנשים, אשה צריכה לשתוק, אז היא אמרה לו (- לר' יחזקאל אברמסקי) שבמדבר הקטנה בנשים ראתה יותר מיחזקאל, קראו לו יחזקאל, אתה מתווכח איתי, נכון אני קטנה בנשים אבל אני רואה יותר ממך, אני מבינה יותר ממך.

[-] אז זה חידוש שאף אחד [לא אומר, אני שומע] מיליון דרשות אף פעם לא [שמעתי] את הדבר הפשוט הזה, [שהמקלל] הוא היה כזה דרגה גדולה, כמו שהקטנה בנשים זכתה לראות את המרכבה, הוא הראה להם מרכבה מעולם הבריאה, כל מה שיחזקאל הראה זה מעולם היצירה, כי הם באו

בלי לשתות ואז הגיעו למרה וה' אמר תזרוק עץ, המים היו מרים, זה היה בכ"ד, עכשיו שבת שניה זה א' אייר אומר רש"י לא שמרו אפילו שתי שבתות, אם היו שומרים שתי שבתות אין אומה ולשון שולטים בנו, הניסיון של האדם [-] או לשמור שבת, שום אומה ולשון לא יכולים לשלוט בנו.

אז זה סתירה, לפי רש"י באמר [המקלל] זה היה כשסידרו את האוהלים, כשסידרו איפה יהיה דן איפה יהיה נפתלי איפה יהיה אשר, והוא אמר אני דן, אז אמר לו האיש הישראלי אתה לא דן, תסלח לי, אתה לא דן, אבל אבא שלי זה דן, זה לא אבא שלך, איך הוא ידע? אני לא יודע, רוח הקודש או שהוא ראה את הסיפור הוא ראה איך שמשה הורג אותו, הוא היה היחידי שידע, אף אחד לא ידע את הסיפור, אשה יש לה אסון אף אחד לא יודע מזה, אפילו למשטרה היא לא הולכת, אסור שידעו מזה, זה בושה הכי גדולה שבעולם, כי ינדו אותה, היא תהיה בנידוי, היא לא מספרת [ולכן אף אחד לא ידע מזה], אז הוא אומר

היה בדרגה כזו גדולה, לכן כתוב ויקב.

איך כתוב ב- - - , נביא חומש שמות בפרשת משפטים שהוא אמר אהבתי את אשתי ואת בני, הוא צריך לתת לו אשה ובנים והוא צריך לאהוב אותם, הוא צריך לאהוב את אשתו, לא להעיף אותה, אם הוא מעיף אותה הוא לא יכול להשתחרר, הוא צריך להגיד אהבתי את אשתי ובאמת לקיים את זה, אז כתוב כאן במשפטים ורצע אדונו את אוזנו במרצע, פה כתוב ורצע, והגישו אדוניו, [-].

ויקב, שעשה חור במסך מיצירה לעשיה ובין יצירה לבריאה והראה מרכבה בעולם הבריאה, אז לכן זה כתוב כאן באמור כי הוא לעג על לחם הפנים אבל באמת זה שייך לבמדבר, עכשיו באה הקושיא העיקרית שרש"י אומר (ויקרא כד, יב) שהוא והמקושש זה ביחד, אם מקושש רש"י אומר בבמדבר זה היה בשבת שניה, אנחנו היום באותו מצב של יציאת מצרים, באותו מצב, חמישי יצאו ממצרים כ"ד זה היה מרה, שלושה ימים הלכו

בית המקדש אז גמרנו, עכשיו אני אכנס בהם עד הסוף, זה חשבונות פשוטים.

צריכים לדעת חשבון, לא צריכים ללמוד ליב"ה כדי לדעת חשבון, אם לומדים רש"י כהנה וכהנה, מאה פעמים שתיים, כמה זה מאה פעמיים שתיים? 200, אבל זה לא הולך ככה, רש"י אומר 2,2,2,2,2 עשר פעמים 2 זה אלף, אחרי זה מיליון, אחרי זה מיליארד, 40 זה אלף מיליארד, 50 זה כבר מיליון מיליארד, 60 זה טריליון, 70 זה אלף טריליון, אחרי זה 80 זה מיליון טריליון, אחרי זה מיליארד [טריליון], כל עשר זה אלף, צריכים לדעת את זה, לא צריכים ללמוד ליב"ה בתיכון, אפשר ללמוד ליב"ה מרש"י, רש"י מגיע עד אלף מיליארד טריליון, תחיה [-] לא תוכל לעשות את החשבון הזה, זה אלף מיליארד טריליון, אם תחיה [-] לא תוכל, תספור כל שניה לא תספיק.

איך אהרן יכול להניף 22 אלף [ליויים ביום אחד] איך אפשר? ביום יש בסך הכל 86,400 שניות, אין, ניסיתי להיזז את זה, צעקתי לה,

לו אני יודע את הסיפור האמיתי עליך, אף אחד לא יודע, אני אומר לך את הסיפור, אתה לא יכול [לגור עם עם ישראל], תיטע את האוהל בחוץ קצת, כמו הערב רב, אני ערב רב? למה ערב רב? אתה עושה אותי ערב רב? אני יהודי כשר, אז הוא הראה את המרכבה, אני יכול להראות לך את המרכבה, ויקב, הראה את המרכבה מעולם הבריאה.

[בגלות בבל על ידי יחזקאל] הם רק ראו מעולם היצירה, הם הגיעו לבבל, אז הם (מודים) [צ"ל: לא יודעים] שהם חזרו אחרי 70, אתה בטוח שהם חזרו אחרי 70 שנה? איך אתה יודע? שכתוב!, אבל הם לא ידעו, הם לא ידעו שהם יחזרו אחרי 70 שנה, 70 שנה זה יהיה 140 אחרי זה 200, כל פעם יהיה עוד 70 עוד 70, כתוב שלוש פעמים 70, לפי שלוש חשבונות, אם מתחילים מתחילת מלכות בבל אז זה משתה בלשצאר אם מתחילים מגלות יהויכין אז זה משתה אחשוורוש ואם הולכים מגלות צדקיה אז זה בדיוק שנתיים לפני בניין בית המקדש אז עכשיו הם הולכים לבנות את

את השמש בחזרה, נקדימון בן גוריון הוא יודע להזיז את השמש, לא יודע איך הוא עושה את זה, יש לו כזה שלט, איפה השלט שלו? קבור ביחד אתו השלט, הוא מזיז את השמש.

כתוב שהאדם הכי קטן יכול להזיז את השמש, כתוב במדרש קהלת שהיה אחד, היה ערב פסח הוא הגיע עם נעליים חדשות, הלכו עם נעליים, כבר בחורף נקרעו הנעליים, אם אתה קונה נעליים חדשות לפסח, מגיע סוכות כבר אין נעליים.

יש סיפור על סוכות שישבו עשרה ילדים וכל אחד צריך לספר איזה חג הוא אוהב, אני אוהב את חנוכה ואחד אוהב את פורים ואחד אוהב את פסח, עושים ליל סדר, מצות, ואחד אוהב את שבועות, הוא אוכל כל הלילה, מביאים בורקס, בלינצ'ס וכוסות קפה כוסות תה וטמפו וקולה, מה שאין בבית, ואני אוהב את סוכות, [אחד] אמר אני שונא את סוכות, למה אתה שונא את סוכות? כי בסוכות אמא שלו קונה נעליים חדשות אז היא הולכת ל'תם' שעושה נעליים

הלכתי להעיר את נקדימון בן גוריון, לכן שלחתי את - - - , הגיעה פה משטרה מה אתה אומר לאנשים ללכת לנקדימון בן גוריון, שש שוטרים הגיעו [-] מי זה נקדימון? הוא יכול לעצור את השמש, אני רוצה שיעצרו לי את השמש, הם בדיוק הם הזיזו הציונים את השמש, פתאום היום נהיה, שקיעה 7:15 היום, אפשר להשתגע, ככה [בחורף] אתה יודע השקיעה זה בחמש, בשש, אתה כבר יכול ללכת הביתה ולאכול ארוחת ערב וללכת לישון, [אבל בקיץ] רק בעשרה לשתיים זה חצות ועוד מעט יהיה 2:10 ואחרי זה אתה צריך להגיד תיקון חצות עד 4:10, כבר צריכים ללכת לוותיקין, מתי נישן? איפה יש זמן לישון? כי הם הזיזו את השמש הציונים האלה, אז שלחתי חברה להעיר את נקדימון בן גוריון אז הגיעו פה ששה שוטרים אמרו מה אתה הולך להעיר אותנו, הצרפתים לא מסכימים, כי הצרפתים קנו כאן 40 שנה לפנינו קנו את כל השטחים, לפני שהגענו לפני ראשון, אמרתי לא, אתם מזיזים את השמש, רציתי שהוא יחזיר

ורפש וכולו מלוכלך [-] הכנסת אורחים, אתה מכניס מישהו מסכן הוא יושב בחוץ ברפש בחדר המדרגות על הספסלים של האוטובוסים, אחד (- ר' יעקב יוסף הרמן) אמר אני מכניס אותו לא אכפת לי יאללה, הוא הכניס אותו הושיב אותו לידו בשבת, אחרי שלושה חודשים הוא נפטר לו והוא השאיר כמה סרטוטים בגדים קרועים, [ר' יעקב יוסף] מוכר את זה.

אבל מה עושים עם התפילין? יתן את זה מתנה לחיילים או לאיזה גמ"ח או לחב"ד למי ניתן את התפילין? קודם צריך לבדוק אם הם כשרות בכלל, הוא לוקח סופר, חמש דקות מצא שם סופר שיבדוק אם הם בכלל כשרות אולי הם כבר פסולות ואין מה לעשות.

שולח לסופר את הילד או את השליח, פתאום הסופר מתפרץ בבית שובר את הדלת, מאיפה יש לך את התפילין האלה? איפה השגת כאלה תפילין? מה אתה הולך למכור אותם? השתגעתי? זה תפילין של ר' נתנאל תפילנסקי, אין כאלה תפילין בכל

משולשות, אמא שלו הייתה צדקנית והיא קנתה נעליים אצל הסנדלר שעושה נעליים עקומות, אז צריכים ללכת חודשיים עד שזה מסתדר על הרגל, בינתיים כל הרגל זבה דם, אז כל סוכות היא קונה לו נעליים חדשות והוא לא רוצה, והוא צריך לנעול לתת כבוד לאמא וכל הרגליים זבות דם אז לכן אני שונא את סוכות שנאת מוות שאז אני צריך לנעול את הנעליים החדשות שהם נעליים משולשות כמו של התם, שם אמא שלי קונה את הנעליים לעשות חסד אבל מה איתי? איתי לא צריכים חסד? טוב, וככה נגמר השיחה הוא נשאר עם שלו והם עם שלהם.

בקיצור מגיע סוכות ואמא שלו מכניסה אורחים, זה המשפחה היחידה שלא נרצחו בשואה [מאותה עיר], הצליחו כולם להישאר, הוא כותב שם הם היחידים מכל העיר שכל הילדים נשארו בחיים בזכות הכנסת אורחים.

כמו שספרתי עכשיו בשיעור שהיה איזה עני אחד ממש ריחות נוראים ובגדים קרועים וטיט

אותם, הוא אומר זה תפילין של ר' נתנאל תפילנסקי, אתה לא יכול — [-] עם יעקב הרמן, אדון הכל. צריך לקרוא את הספרים האלה, כל הספרים, לדעת מה קורה, אז אדון הכל, אז אריה לויין מספר ליעקב הרמן שהסיפור על.

בתיא ברג היא כותבת [על הנעשה בתוך רוסיה הקומוניסטית] היא הייתה הכי מפורסמת, היא הייתה הדתייה היחידה בכל רוסיה, יש ספר שלם עליה, היא הייתה חותכת את העורקים כדי לא לכתוב בשבת, כל שבת היא חותכת את העורקים, כל יום ששי, היא באה לבית ספר חותכת

העולם, אולי יש עשר בכל כדור הארץ, איך השגת איפה קניית? הוא אומר לא יודע, מצאתי איזה עני אחד מסכן דלפון יהודי שבור רצון מלוכלך בגדים קרועים, טיט, ואני הכנסתי אותו הביתה, יש לו תפילין מגיל 13, והוא נפטר לי אחרי שלושה חודשים, מכרתי את הבגדים שלו, ואת התפילין לא ידעתי למי לתת, לחיילים, לחב"ד לאיזה גמ"ח, לא ידעתי למי לתת את זה, אולי למכור את זה במאה דולר, 200 דולר, שווה אלף דולר, זה כבר 77 שנה אז לא ידעתי אם הם כשרות, אמרתי ניתן לך עשר שקל תבדוק

הגדול באחיבוכה, היינו הולכים עם בינשטוק הולכים 45 דקות מאוקראינה הוטל, הולכים, איזה 3-4 פעמים שהיינו במוסקבה, זה היה פורים בדיוק, הלכו שם, פעם ראשונה ששתיתי וודקה בחיים שלי, אתה חייב לשתות טיפה לכל הפחות, מה יכולתי לעשות.

עכשיו קראתי על ברוך בער מקאמניץ הוא אומר בחיים לא שתיתי בפורים!, בחיים, פעם הוא היה חייב לשתות, הכריחו אותו, הוא בחיים לא שותה לא בפורים [אמרו לו] תשתה משהו, פתאום הוא שתה משהו, צדיקים לא שתו בפורים, גם ר' נתן הוא היה בגילופין אבל הוא לא היה שיכור, אין דבר כזה להיות שיכור.

אז היא בתיה ברג הלכה לאסוף תפוחי אדמה מפח אשפה, מוצאים כמה תפוחי אדמה, מה שאנשים זורקים ככה, אז בא איזה גוי אחד ימח שמו וזכרו, רוסים ככה אמיתי כזה, גזעני, הגיע שבר לה את היד, היא קפצה משמחה אמרה תודה רבה, עכשיו אני לא צריכה לחתוך את הורידים, יש לי כבר יד שבורה

את העורקים כדי לא לכתוב בשבת, הנה נפצעתי וככה, אחרי חודשיים המורה תפסה את האמת שהיא עובדת עליה, כל היהודים הם רמאים עובדים על השני, רק מרמים, קראה לאבא שלה, מה הולך אצלכם? אתם מלמדים לחתוך ורידים? זה התורה שלכם? הוא אומר אני לא אמרתי לה כלום, היא עושה הכל לבד, אני לא בעניינים ואני לא יודע, אני בכלל לא יודע שהיא חתכה את הורידים, לא יודע בכלל.

בסוף הוא מספר סיפור, לא היה תפוחי אדמה, כל השוק של אומן יש שם רק בצל וצנון, זה מה שיש, עגבניות יש בחצר, עגבניות, מלפפונים, פלפלים, כל אחד בקומה ראשונה יכול לזרוע כמה פלפלים, ללחם תחכה שעתיים, [בתיה ברג] תפוחי אדמה היא הייתה מוציאה מפחי אשפה לעשות צ'ולנט, [בהמשך חוזר לסיפור של בתיה ברג].

כולם באים בקיב, היא גרה בקיב ליד הבית כנסת, רחוב פושקינה, במוסקבה זה אחיבוכה, היית במוסקבה? הבית

הוא הלך לנחם את חיים זינגר, איך הוא מכיר את חיים זינגר? הם משפחה? הוא נכד של האח של הרב הראשי, אולי מהונגריה, הרב של בודפשט, דוד רבה של חיים זינגר, אח של סבא שלו הרב הראשי של בודפשט, משפחה מאוד חשובה אז יכול להיות שמזה הוא מכיר, הוא גם היה בחופה שלו וגם עכשיו הוא היה בניחום אבלים, נפתלי צוקר ראה אותו אמר הרב הזכיר אותך, הרב סיפר על האבא שלך, ראה אותו בניחום אבלים, אמר איך הוא יודע? הוא אומר הוא שמע את זה ביום ששי, הוא אומר פעם ראשונה שספרתי את הסיפור הזה, הוא אומר כל שישי, הוא שומע אותך כל שישי, הוא כל כך התרגש.

על כל פנים צריכים לשמוע את כל הדרשנים, איך היו דופקים את הראש בקיר, אז הוא היה כזה גדול שהוא ראה את המרכבה של עולם הבריאה זה כתוב בפרשת אמר וכל אחד צריך לדעת את זה וללמוד את האר"י בפרשת אמר,

אז עכשיו אנחנו הולכים לקושיא הכי קשה איך רש"י אומר

אני אבוא למנהלת, לא צריך לכתוב [בשבת], גמרנו, אז הוא כותב שהיא כל כך שמחה ששברו לה את היד, כי ככה היא הייתה צריכה לחתוך את הורידים כל ערב שבת !.

אז עכשיו מדברים על זה שהמקלל היה כזה אדם גדול שזה הוא אומר, אף אחד לא יודע את זה, אני שומע מיליון דרשות כבר מגיל, ממתי שהתחתנתי, ובדיוק שמעתי ביום ששי את בידרמן שהוא אומר שה[רבע מלעוב] היה דופק את הראש בקיר, קדשנו וטהרנו, שעתיים אומרים קדשנו וטהרנו, שעתיים חוזר על זה, באומן היה איזה שעה שלמה, שעתיים ספירת העומר, פה זה 40 דקות [-], צריכים וקדשנו וטהרנו לצאת מהיצר הרע, כל הספירת העומר לקבל תורה, קדשנו וטהרנו, אז בדיוק שמעתי אותו שהוא מספר על אבא שלו, אלתר, הוא היה חברותא שלי, הייתי שנתיים ברחוב שלמה מוהליבר, בלעלוב הייתי עד שנהייתי ברסלב והכל.

אז הוא מספר על אבא שלו ואני סיפרתי את זה בשיעור, ובדיוק

כל הבעלים מיליונרים אז מה היא צריכה ירושה, יש לה מהבעל שלה אז היא מקבלת פעמיים ירושה? גם מהבעל ולקחת מהאחים את הנחלה, האחים מסכנים אין להם אוכל, מה היא צריכה את הירושה של האחים? אז זה תירוץ אחד, יש הרבה תירוצים, על כל פנים כל אחד יודע את הדין, שלומדים דיני ירושה, למדו דיני ירושה, דינים, דיני ירושה, שכשאיין בן אז הבת יורשת, אז מה [משהרבינו] הוא עשה שם [בהר סיני]? עישן נרגילה?

אצל חיים פרחי [השייח] הוא עישן נרגילה, חיים פרחי הוא היה עף באוויר - האימאם הקאדי שם, השייח, נעלם להם בשש בבוקר חוזר בתשע בערב ביום ששי, אומר עכשיו חזרתי ממכה, כולם מנשקים לו את הרגליים, נותנים לו פתקאות ליום ששי הבא שישים שם במכה ב[כעבה], טוב, ילדים שיחקו שם תחת החלון הוא שם אותם בכלא, הפריעו לו לישון, שבת אחרי הצהריים, שינה בשבת תענוג, הם מקיימים את זה הכי טוב, ישנים כל השבת, ילדים שיחקו תחת החלון הוא

שמקושש [ומקלל] זה היה ביחד, המקלל זה שנה שניה א' אייר ומקושש זה (שבת) [אולי צ"ל: שנה] שניה אומר רש"י, אז המלבי"ם מתרץ שאיך שיצאו ממצרים [מיד הם התחלקו לשבטים עוד לפני הציווי של ה' שבא שנה אחר כך], הם יצאו ממצרים יעקב סידר אותם לפי דגלים, יעקב סידר את המיטה שלו, אמר יהודה, הלכו הרי לצד צפון, הוא אמר יהודה יששכר וזבולון יהיו בצד מזרח, וראובן שמעון וגד יהיו בצד דרום, כבר במיטה שלו, ודן נפתלי ואשר הם היו בצד צפון, וצד מערב זה כבר, כל זה כבר סידר יעקב, ושיצאו ממצרים הלכו לפי הדגלים איך שיעקב סידר אותם אז זה היה ממש ביציאת מצרים, שבת שניה, זה תירוץ אחד אבל אם אנחנו אומרים שזה היה, זה היה שבת שניה.

[-] משה לא יודע [בפרשת בנות צלפחד] שבת יורשת? הוא ידע שבת יורשת כל ילד בגיל שלוש יודע, שלומדים דיני ירושה רואים שאם אין בנים אז הבת יורשת, אז אחד התירוצים שהבעל תמיד הוא מיליונר גדול,

שם ברחוב סלאח א דין מס' 148 גימטרייה נחמן בקומה השלישית יש חנות של יהלומים שם קניתי את השרשרת, אני אתן לך פתק, תיתן את זה לשייח שהוא עף למכה שיקפוץ לחמש דקות זה לא רחוק שם מהמסגד, טוב הוא קורא לשייח אומר יש פה פתק, ביום ששי אתה נוסע למכה אתה עף באוויר, יש לך גלשן, רחפן, אתה נוסע תביא את היהלום החסר, זה כבר משולם אל תדאג זה בסדר, טוב הוא קלט שחיים פרחי תפס אותו קלט אותו, יש לו כאלה חיישנים כאלה, רץ אליו התחנן בכה, בכה, בכה, טוב הוא

שם אותם בכלא, האימהות באו הוא אמר עכשיו יהיה משפט, חכו, עד סוף התהליכים, זה לא פשוט, הם ישבו שלוש שנים בכלא, לא ישחקו תחת החלון שלי, האימהות רצו לחיים פרחי, מה עושים? אל תדאגו תוך חמש דקות הוא משחרר אותם.

[ר' חיים פרחי] הוא רץ מיד לפחה של דמשק הביא לו שרשרת של 98 חרוזים יהלומים, במקום 99, או 99 או 66 או 33, הוא הביא לו 98, הפחה אומר 98 זה לא שווה, קח את זה בחזרה, או 99 או כלום, הוא אומר לא, לא, יש לי במכה

אומר בסדר, תקבל את היהלום
החסר אבל כתנאי שאתה לא נוגע
ביהודים, נשבע לו שלא נוגע
ביהודים.

אז זה מדברים על משה רבנו, אז
קרח אמר [שכ40 יום שמשה רבינו אמר
שלמד תורה מפי ה' בהר סיני] הוא מעשן
נרגילה, הוא היה 40 יום? אתם
מאמינים לו? משה לא יודעים
איך הוא נעלם, הוא גם נעלם,
היה לו מביא אוכל, [והראיה שהביא
קורח הוא שמשה רבינו לא ידע הלכות פשוטות
כדין המקלל ומקושש].

אז הוא [המקלל] הראה את
המרכבה ממש.

אז זה נשאר בקושיא כי למדנו
בבבא בתרא שבכלל מקושש היה
בסוף הארבעים, הרמב"ן אומר
שברגע ששמעו למען ירבו ימיכם
על האדמה, כל המצוות [מצווים רק]
על האדמה, בשביל ארץ ישראל,
בגולה זה כמו שמלמדים ילד עד
גיל 13, מגיל ארבע מחנכים
אותו, אז בגולה זה שלא ישתכחו
המצוות, יבואו אחרי אלפיים
שנה ישכחו את המצוות, מי
ילמד? אז כל המצוות (בגלות) רק
שלא ישכחו, בעצם פטורים

מהמצוות זה כבר לא דאורייתא,
אז אומר תוספות בקמ"ט בבא
בתרא עם ישראל שמעו שלא
נכנסים לארץ אמרו אנחנו
פטורים מהמצוות, בסדר, לא
נכנסים לארץ לא צריכים שבת לא
צריכים חג לא נעשה ליל סדר,
פטורים מהכל, אז בא המקושש
להראות להם שיש עוד סקילה.

וזה בכלל זה קושיא שאין על זה
תירוקן, שבכלל זה אחרי 40 שנה,
עכשיו זה שנה שניה, עוד 39 שנה
זה רק יהיה, לא זה בסוף ה40
ממש, רק בסוף ה40 זה היה,
שהמקושש היה בסוף ה40, או
אחר מעשה מרגלים מיד, כלומר
שבאו לחלק את הארץ, יש שתי
שיטות, זה ילקוט שמעוני שזה
אחרי ה40 כי אז באו לחלק את
הארץ אז זה אחרי 39 שנה אבל
לפי מה שמביא המלבי"ם זה היה
אחרי מעשה המרגלים זה שנה
שניה, זה א' אייר וזה ואחרי
תשעה באב, תשעה באב הם
חזרו, ח' באב ובכו בכיה של
חינם, כולם לומדים את הפרשה
עם רש"י עם כל הקושיות
שעכשיו שאלנו ומה שלא
תירצנו.

שם כינוסים יש שם כמה אולמות ועכשיו רק נקרא פה מה, זה מה שקראנו על שמעון שהם הכריתו את עמלק, כאן פרק ד' דברי הימים פרק ד' זה היה בזמן חזקיה המלך הלכו להר שעיר, פרק ד' בסוף שלושה פסוקים אחרונים, בזמן חזקיה מלך יהודה הלכו לעמלק החרימו אותם, משמעון להר שעיר חמש מאות, יש ישעי אחרי בית שמש שם אנחנו היינו כמה פעמים שם עשו

שם כינוסים יש שם כמה אולמות זה נהיה הישוב הכי חשוב ישעי אז ישעי זה כבר מבני מנשה, הוא צריך להיות גם כן מזרע רחל, מנשה זה הבן של רחל אז בני ישעי בראשם הם הלכו בראש, מבני רחל, שבט מנשה, [הכריתו את] עמלק, והם ברחו לגרמניה וזה שאומר הגאון שכולם (- כל הגרמנים) זה עמלק ממש, נגיד קדיש.

והתקדשתם

התאוות - הם חוסמים את האדם מלימוד התורה

הוא אומר, אם אדם כבר נכנס בתוך עומק ההשכלה מדי אז יוצא שכתוב בהפסדו, אז "נחמד העץ להשכיל" שאדם רוצה לדעת כל מיני דברים שזה לא שייך ללימוד התורה ולא שייך לקרוב, מה ששייך לקרוב זה מתר זה חובה.

"תאוה הוא לעינים" זה התאוה הידועה שאדם צריך להביא ילדים בלי תאוה, כל הענין שאדם יביא את הילדים בלי תאוה ואז הילדים

כל מה שבאנו לעולם זה לתקן את חטא התאוה, כל העבודה של כל ה- 120 שנה זה לצאת מהפגם של חטא התאוה "ותרא האשה פי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל", כל ההשכלה זה גם כן זה, אומר המדרש פינחס שיש לאדם תאוה לדעת השכלה, אז יש בזה קצת ברכה שהוא יכול לדבר עם אנשים הוא לא רק מצמצם בתורה הוא יכול לעשות קשר עם אנשים בעולם אבל לא יותר מזה,

הולכים בדרך ה', אם הוא מביא אותם בלי תאונה אז כבר הם לבד קמים בבוקר לבד הולכים ללמוד, יש להם אהבת תורה יש להם זיקה לתורה, אם הוא מביא חס ושלום את הילדים עם תאונה אז הם שקועים בתאונה כל הזמן, התאונה מבלבלת אותם. אז צריכים לתקן "תאונה לעינים ונחמד העץ להשקיל" שאדם רוצה לדעת כל פעם עוד דברים וזה לא לצרף.

ותאנות אכילה, "פי טוב העץ

למאכל", מה שאדם אוכל צריך להיות בלי תאנות אכילה רק כדי להתקיים, רק מה שהוא צריך את המינימום, או לקבל ישוב דעת, או אולי הוא קצת בעצבות אז הוא טועם עוד משהו, אבל לא להיות שקוע בזה ראשו ורבו. כתוב עד שיתפלל אדם על דברי תורה שיכנסו בתוך מעיו יתפלל על מעדנים שלא יכנסו בתוך מעיו כי כל דבר תאונה אם הוא שקוע ראשו ורבו זה חוסם, זה חוסם בפני לימוד התורה כל דבר תאונה. (באר בשדה קכ"א).

חג השבועות – מתן תורה

קצת ליקוטים מדברי הרב שליט"א

ובסנהדרין כתוב שהיא היתה בת בתו של המלך – עגלון מלך מואב.

מגיעים לשער החמישים - ע"י האמירה

ב': כל העבודה להגיע לתקרה, להגיע לשער החמשים, שבחג השבועות מגיעים לשער החמשים

להיכלל ברות המואביה

א': דוד בא מרות המואביה, לכן קוראים רות לפני קריאת התורה, פי העקר זה על ידי רות, כל השבועות – כל המתן תורה – זה על ידי רות, אדם לא יכול לקבל תורה רק על ידי שהוא נכלל ברות, שהיא היתה בת מלך, כתוב בגמרא סוטה שהיא היתה בת מלך,

לְעֹלֹת לְאָדָם קָדְמוֹן דְּאָדָם קָדְמוֹן, וּבְרַגְעַ שְׂאָדָם עוֹלָה לְאָדָם קָדְמוֹן — מִתְבַּטְּלִין כָּל הַתְּאֻוֹת כָּלָם. אָדָם צָרִיךְ לְרְאוֹת לְהִבְיֵא אֶת הַיְלָדִים בְּלִי שׁוּם תְּאֻוֹת, כִּי מֵה שְׂאָסוּר לְפָנֵי הַחֲתָנָה גַּם אָסוּר אַחֲרֵי הַחֲתָנָה, זֶה רַק מֵה שְׂאָדָם צָרִיךְ.

חוץ מהתורה – אין כלום

ד': כִּי קִבַּלְתָּ הַתּוֹרָה זֶה בַּחֲג הַשְּׁבֻעוֹת, וְהִבְרִיתָ — זֶה הַכְּנָה לְקִבַּלְתָּ הַתּוֹרָה, כִּי אָדָם אֵין לוֹ חוּץ מִהַתּוֹרָה אֵין לוֹ כְּלוּם, חוּץ מִהַתּוֹרָה אֵין לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי כָּל שְׂאָר הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם זֶה דְּמִיּוֹן. (מתוך שיעורים מתשפ"ג).

כל הספירת העומר – לצאת מפנים הכרית

ה': כְּתוּב בַּפֶּסֶד לְאַבְרָהָם שֵׁישׁ 12 מְסָכִים, כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְקַרֵּעַ אֶת הַ-12 מְסָכִים, כָּל אֶחָד, וְהוּא צָרִיךְ

מִמֶּשׁ, וְאָז מִתְגַּלִּים 13 מְדוֹת שֶׁל רַחֲמִים, וְלִכֵּן ה' בְּשֻׁבוֹעוֹת הַתְּגָלָה כִּי"ז קֵן מְלֵא רַחֲמִים"⁸, חַג הַשְּׁבֻעוֹת זֶה "זֵקֵן מְלֵא רַחֲמִים", עֲכָשׁוּ מְכִינִים אֶת חַג הַשְּׁבֻעוֹת, בְּיוֹם רְבִיעֵי הַבָּא זֶה חַג הַשְּׁבֻעוֹת, וְאָז צָרִיכִים לְהִיּוֹת עָרִים כָּל הַלַּיְלָה וְלִזְכוֹת לְשַׁעַר הַחַמְּשִׁים, לְהַגִּיד אֶת כָּל הַתְּנַיִךְ כָּלוּ, וְאֶת כָּל הַתְּנַיִךְ, וְהַמְשַׁנְיּוֹת כָּלָם, וְאֶת כָּל הַגְּמָרָא כְּלָה, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְשַׁעַר הַחַמְּשִׁים, וְאָז מִתְגַּלִּים כָּל הַסּוּדוֹת, כִּי כָּל הַמְּסָכִים נוֹפְלִים.

מקווה של חג השבועות

ג': אָדָם בָּא לְעוֹלָם לְהַכְּלִל בְּאָדָם קָדְמוֹן, כָּל הָעֵבוּדָה שֶׁל הָאָדָם זֶה לְהַכְּלִל בְּאָדָם קָדְמוֹן, אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהוּא צָרִיךְ לְעֹלֹת אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת, וְאֶת זֶה זוֹכִים בַּחֲג הַשְּׁבֻעוֹת, בַּמְקוֹה שֶׁל חַג הַשְּׁבֻעוֹת בְּעֹלֹת הַשְּׁחַר, כָּל אֶחָד עוֹלָה לְאָדָם קָדְמוֹן, כָּל אָדָם זוֹכֵה

מראי מקומות והערות

רְשׁוּיוֹת הֵן אֵלֵא אֲנִכִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲנִי עַל הַיָּם אֲנִי עַל הַיְבִשָּׁה אֲנִי לְשַׁעֲבֵר אֲנִי לְעֵתִיד לְבָא אֲנִי לְעוֹלָם הַזֶּה אֲנִי לְע"ה שְׁנֵא' (דְּבָרִים ל"ב) רָאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי הוּא (יִשְׁעִיָּה מ"ו) עַד זְקֵנָה אֲנִי הוּא (שִׁם מ"ד) כִּה אֲמַר ה' מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ ה' צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וְאוֹמֵר (שִׁם מ"א) מִי פִעַל וְעֵשָׂה קוֹרָא הַדְּרוֹת מֵרֵאשׁ אֲנִי ה' אֲנִי רֵאשׁוֹן וְגו'.

⁸ מְכִילֵתָא פְרַשְׁתָּ בַחֲדָשׁ פְרַשְׁהָ הַ אֲנִכִּי ה' אֱלֹהֶיךָ. לְמָה נֵאמַר לְפִי שְׁנַגְלָה עַל הַיָּם כַּגּוֹר עוֹשֶׂה מַלְחָמוֹת שְׁנֵאמַר (שְׁמוֹת ט"ו) ה' אִישׁ מַלְחָמָה נִגְלָה עַל הַר סִינַי כְּזִקֵּן מְלֵא רַחֲמִים שְׁנֵאמַר (שִׁם כ"ד) וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַכְּשֵׁנִגְאֻלוֹ מָה הוּא אֹמֵר (שִׁם) וַכְּעֵצַם הַשָּׁמַיִם וְאוֹמֵר (דִּינֵאל ז') חֲזָה הוּיֵת עַד דִּי כְרַסוּן רַמְיוֹ וְאוֹמֵר (שִׁם) נְהַר דִּינֵוֹר נִגְדַּ וְנִפְקַ מִן קַדְמוּהִי וְגו' שְׁלֵא יִתֵּן פְתַחוֹן פַּה לְאוֹמוֹת הָעוֹלָם לְוֹמֵר שְׁתִּי

ים סוף נבקעים כל השערי חכמה, כל יום ביום האחרון זה כבר עצם גדלות שני של אבא. ר' נתן מביא בהלכות פקדון ד' כל אחד יקרא את זה בבית דף קכ"ח. שביום האחרון של הספירה של כל שבוע ושבוע שבע שבועות, זה עצם גדלות שני של אבא. זה כזה מוחין שלא יתגלו אפלו בזמן משיח! שמתגלים על ידי ספירת העמר, על ידי "אנא בכח" "למנצח בנגינות" ששרים את זה, אז נפתחים כאלה מוחין שלא נמשכים על ידי שום עבודה.

לתת המון צדקות, כדי לבטל את היצר הרע צריכים "זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד" (הושע י, יב), כתוב שבעה שבועות תעשה להם כמצות משאת ידיה, שבעה שבועות [-] ידיה, כל השבעה שבועות — לטהרנו מקלפותינו ומטמאותינו, זה לצאת מפגם הברית, כל השבע שבועות ששרים את זה וצועקים, זה רבי נתן אמר יתנו על זה דין וחשבון על הלילה האחרון [של ספירת העומר שהיו מתפללים יחד כשהתכנסו אצל ר' נתן ועכשיו ביטלו חטא זה].

כל יום בספירה – מוח חדש

ח': ולכן מלכות שבמלכות עולים עד כתר אריה אנפין, ששם היה מתן תורה. כי עכשו סופרים, לא סופרים ליום כפור, לא סופרים לראש השנה, שום חג לא סופרים. לא סופרים בשביל שמיני עצרת, רק סופרים לחג השבועות! רק סופרים את ההכנה למתן תורה! שכל יום – כי כל יום זה מח חדש לגמרי. צריכים לכל הארבעים ותשע סוגי מוחין, זה מוחין חדשים לגמרי.

מקבלים את עשרת הדיברות

ט': סופרים לחג השבועות, שאז

ספירת המלכות – הכי גדולה

ו': שבת זה יהיה ספירת המלכות וזה המח הכי גדול זה עצם גדלות שני דאבא ואז אנחנו מקבלים את המוחין הכי גדולים בספירת המלכות וכשאנחנו מגיעים למלכות שבמלכות אז נהיה מתן תורה, ערב שבועות זה מלכות שבמלכות ואז מקבלים את השני לוחות.

היום האחרון - הכי גבוה

ז': ואומר האר"י הקדוש ר' נתן מביא את זה בפקדון ד' שהיום האחרון זה היום הכי גבוה, כי היום האחרון של כל שבוע הוא היום הכי גבוה. כי אז היה קריעת

מה שזוכים כשוכו בנים

י': הגענו למלכות דמלכות דמלכות ערב חג השבועות אז קפצנו לכתר דכתר, שזה כל החיות. לכן בשבועות התרפאו כל החולים - העורים קבלו עינים, והפסחים קבלו רגלים, והגדמים קבלו ידיים. מכתר שבכתר שם כל הרפואות, שם עלו בני ישראל, על ידי זה כלם נתרפאו. שבועות הזה זכינו בשוכו בנים לעלות לכתר דכתר. (מתוך שיעורים מתשפ"ב).

נטהרים מכל סיג ופגם, כי אנחנו מתכווננים מחדש לקבל את הלוחות. כל שנה מקבלים מחדש את הלוחות, שומעים מחדש את עשרת הדברות. הדברי חיים מצאנו היה שומע כל יום את עשרת הדברות. [-] אומר שהוא [-] המגיד היה רואה בכל שנה את שבעת הרועים. המגיד ראה כל שנה את שבעת הרועים אברהם יצחק ויעקב.

הוספות ממורינו הרב שליט"א

שבחי הר"ן זי

גם אמר שתהווה של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה בלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת זיווג יותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים בה, אכל הצדיק שיש לו דעת פשוט ואמר מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שקל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשותו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מורינו הרב רבי אלימלך מליענסק זצוקל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בקם:

א. בכל עת ורגע שהוא פגיו מן התורה, ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בתוך או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, ודמה בנפשו ויצויר במחשבתו כאילו אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם יתברך שובר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה מזהה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יתרה בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עיניים קשים ופשמנו עורו מבשרו להכחיש חס ושלום ביחודו, יסבול כל היסורים ולא יודע להם חס ושלום, ויצויר בדתו ומחשבתו כאלו עושין לו בנזכר לעיל, וקנה יציא ידי חיוב קריאת שמע ותפלה בדין.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש יכוין בנזכר לעיל, ובפיתחול להרגיש תענוג גשמי יצויר במחשבתו בנזכר לעיל, ותיכף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל

מהרגשת תענוג גשמי הנה שהוא מהצרעת משכא דחויא, וכך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חומפין אותו ורצחים באמצע אכילה והיחוד הקדוש לעשות לו העיניים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם יתברך יותר מתענוג גשמי הנה, אך יתרה שיהיה דובר אמת בלבבו ושהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת נמור, ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה חס ושלום.

פלא יועץ אות ז זיווג

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולד במדות ובדעות תלוי בזמן הוויג ובכונת הוויג, אי לזאת לו כבח ולו בחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות מהורות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחמאים ומפשים כנים משחיתים כל מוס כם. ומה יתאוונ אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חמאיו שהוא גורם רעה לעצמו.

וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בנייקים היו צועקים מרה עליו כאמר, למה עברתנו ובעונו חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נוטלים חלק בראש, כי הם אבות הטמאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה כנפש לופה מה יעשה אותו הבן ולא יחטא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל ומרה ויגיעה רבה בלי האי, ואולי יוכל להפך טבעו ומוינו הרע.

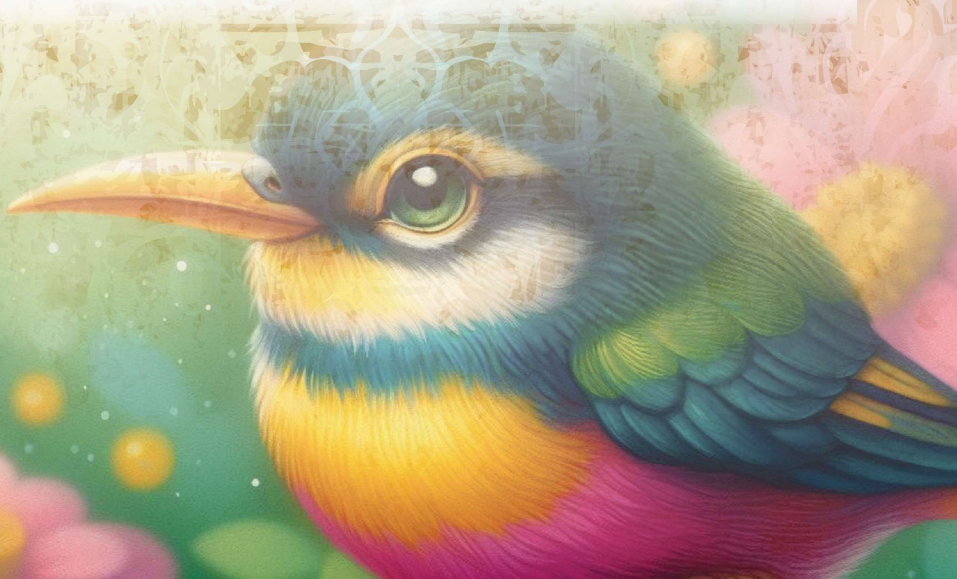
קדושת הצדיקים

דוד – זה הראש

חג השבועות - הילולת דוד המלך

הוא עובד עבודה זרה, [לכן רצה דוד לעבד עבודה זרה], אומר לו חושי הארכי: לא, כי כתוב: "כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים" (שמואל א' כו, ט), כשאדם בחוץ לארץ זה נקרא שגרשוני, שגרשים אותו, אז מיד הוא היה צריך להגיד [כשם שאמר חושי הארכי לדוד]: לא גרשו אותך, איפה שאתה נמצא שם זה הר המוריה, אז זה דוד, דוד הראש זה האבן שתיה. אז אנחנו לומדים שזה המוריה קופץ לצדיק, איפה שהצדיק נמצא שם הנה המוריה, שם זה תבור וחרמון. (מעלות הצדיקים).

איפה שהצדיק נמצא שם נמצא הר המוריה, איפה שהצדיק נמצא, כי כתוב שדוד בא "עד הראש" (שמואל ב' טו, לב), אז הוא מיד אמר דוד הלא לעבד עבודה זרה, כנראה דוד הולך לעבד עבודה זרה, כי נהיה קושיא בכל עם ישראל, דוד הוא כזה צדיק, דוד אהבי והוא אהב את ה' ופתאום הבן שלו רוצה להרג אותו, וכלם רוצים להרג אותו, הוא אמר אני ילך לעבד עבודה זרה, אני אראה שאני משתחוה לפסל, אז כלם יגידו: אהה, דוד למה הבן שלו רוצה להרג אותו, [כי] ממש

קדושת הצדיקים

הצדיק פועל הכל – בלי פרסום

שְׁנֵיָהּ, [שמואל הנביא שגם היה] הצדיק הגיע 12ב בצ'הרים, ב-11:59, 30 שְׁנֵיָהּ [לפני הזמן] הוא מקריב את העולה, דואג אמר לשאול מספיק! כלם עזבו אותך! נשאת יחיד בשדה המערכה! [עמד שאול והקריב הקרבן] עוד 30 שְׁנֵיָהּ הנה ושמואל מגיע, [ואומר לשאול:] הסכלת עשו, [בגלל] 30 שְׁנֵיָהּ [שלא חיכתה] אבדת מלכות עולם, "כי עתה הכין ה' את ממלכתך ... עד עולם" (שמואל א' יג, יג), ממלכת עולם! שאול היה צריך להיות מלך עולם! הוא ובניו בכל הדורות.

דוד זה הצדיק האמת, הוא בכלל לא צריך להתגלות, בכלל לא צריכים לדעת ממנו, הוא יכול להיות בחדרי חדרים, במערה תחת האדמה לנגן עם הכנור, עם הכנור שלו הוא יכול להביא את הישועות. "עמדות היו רגלינו בשעריך וירושלים" (תהלים קכב, ב), איך עומדות היו רגלינו בקרבות, במלחמות עם הפלשתים, עמונים, מואבים, [נראה שרצה להרץ שעמדו בכל המלחמות בזכות שעריך וירושלים]. (מעלות הצדיקים).

אם שאול היה מחכה לשמואל עוד כמה דקות אז הוא היה זוכה, בעוד כמה דקות שהוא היה מחכה הוא היה זוכה למלכות עולם. [ולכאורה קשה אם היה שאול מחכה לשמואל הזוכה למלכות עולם, מה היה עם דוד? אלא] דוד היה בהסתר, ה' רוצה שהצדיק יהיה בכלל בהסתר, הצדיק לא צריך בכלל להתגלות, לא צריך בכלל לראות אותו פנים אל פנים, דוד יכל להיות בשיא ההסתרה, אף אחד לא מכיר אותו ואף אחד לא יודע ממנו, והצדיק פועל את הכל בלי שום פרסום, בלי שהוא אומר דרשות, הוא לא צריך להגיד שום דרשה אבל ברגע ששאול קנא בדוד סר כוחו מעליו, אדם מקנא בצדיק, דוד זה הצדיק האמת, אפלו ששאול הוא "משכמו ומעלה" (שמואל א' ט, ב), "בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל" (בראשית מט, כז), זה שאול המלך, אבל אתה מקנא בדוד, בצדיק האמת, אתה לא יכול לסבל שצדיק כזה גלחם עם גלית [ומנצח], ברגע שקנאת בצדיק, ולא שמעת בקול שמואל לחכות עוד

הילדים היפים

לחנך את הילדים להתפלל על שידוך מקטנות

נשדפו, שלא ישאר אחד בחיים, אָמא אַחת תִּפְסָה אֶת הַיָּלֵד שְׁלָה, זָרְקָה אוֹתוֹ מִהַחֲלוֹן, נִשְׁבַּר לוֹ הַרְגֵל, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוּא הִיָּה צוֹלַע, זֶה הָיָה הַשְּׂדוּךְ שְׁלָה, הוּא אָמַר עֲבַרְתִּי אֶת אוֹשׁוּיָן, עֲבַרְתִּי אֶת הַכֵּל, לֹא יִדְעָתִי לָמָּה ה' שׁוֹמֵר עָלַי, כָּל הַפְּעָמִים אֲנִי נֹצֵל.

אִז אָדָם מְגִיל אַרְבַּע צָרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַיְלָדָה כְּבָר לְהַתְּפַלֵּל עַל הַשְּׂדוּךְ שְׁלָה, אוֹלֵי הוּא גַר בְּמִשְׁפַּחָה עֲנִיָּה, אוֹלֵי אֵין לוֹ אָכָל, אוֹלֵי אֵין לוֹ בְּגָדִים, אוֹלֵי הַהוֹרִים שְׁלוֹ נִהְרְגוּ בְּפָגוּעַ פְּתָאוֹם, מִי יוֹדֵעַ מָה, שְׁהוּא יְגַדֵּל נוֹרְמָלִי, שְׁהוּא יוֹכֵל לְלַמֵּד, שְׁהוּא יְלַמֵּד תּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, חֲתָן שָׂרָק לוֹמֵד תּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, אָדָם מְגִיל אַרְבַּע הוּא צָרִיךְ לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים כְּבָר לְהַתְּפַלֵּל עַל הַשְּׂדוּךְ שְׁלָהֶם, אָדָם יְכוֹל לְהַגִּיד: רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם תְּרַחֵם עַל הַכֹּהֵל שְׁלֵי, תִרְאֶה כְּמָה הִיא בּוֹכָה, לָמָּה אַתָּה נוֹתֵן לָהּ לְבַכּוֹת, כֹּהֵל בּוֹכָה, הִיא לֹא הַפְּסִיקָה לְבַכּוֹת. (מַעֲלוֹת הַצַּדִּיקִים).

כָּל אֶחָד נוֹלַד עִם הַשְּׂדוּךְ שְׁלוֹ, בְּרַגַע שְׂאָדָם נוֹלַד, הוּא כְּבָר צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל הַשְּׂדוּךְ שְׁלוֹ. אִז יֵשׁ כָּאֵן סַפּוֹר עַל חֲנֻחָהּ, שְׁבְּגִיל אַרְבַּע הִיא הַתְּחִילָה לְהַתְּפַלֵּל עַל הַחֲתָן שְׁלָה, בְּגִיל אַרְבַּע הִיא אָמְרָה בְּטַח עַכְשׁוֹ בְּעַלֵּי נִמְצָא בְּאוֹשׁוּיָן הִיא הִיָּתָה בְּתוֹנִים אוֹ בְּאַלְגִּיר, וְסַפְרוּ לָהּ שֵׁישׁ עַכְשׁוֹ שׁוֹאָה וְשׁוֹרְפִים יְהוּדִים, הִיא אָמְרָה אוֹי וְאַבּוֹי, אוֹלֵי הַחֲתָן שְׁלֵי נִמְצָא שׁוֹם, אִז הִיא הַתְּחִילָה לְהַתְּפַלֵּל מְגִיל אַרְבַּע, מִתְּפַלֵּלָת כָּל יוֹם, רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם תְּצִיל אֶת הַחֲתָן שְׁלֵי, תְּצִיל אֶת הַחֲתָן שְׁלֵי, אֲנִי מְרַגֶּשֶׁה שְׁהוּא בְּאוֹשׁוּיָן, אֲנִי מְרַגֶּשֶׁה שְׁהוּא בְּטַרְבֵּלִינְקָה,

וּבְאַמֶּת כִּכָּה הִיָּה, לְקַחוּ אֶת כָּל הַיְהוּדִים, סַגְרוּ אוֹתָם בְּבֵית כְּנֶסֶת, וְשִׁמוּ עֲלֵיהֶם בְּגוֹזֵן, וְעֲצִים, וְעוֹפְרֶת, וְזַפֵּת, וְתוֹךְ כְּדֵי שְׁהֵם נִשְׂדָּפוּ שְׁהֵם שׁוֹפְכִים עֲלֵיהֶם עוֹד בְּגוֹזֵן, שְׁיִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁהֵם

קדושת ההורה

אין מה לעשות – חוץ מגמרא

כל החיים אשה טהורה, אפילו בלידה לא יצא לה טפת דם מרוב הקדושה היו טהורות לגמרי. במצרים 210 שנה היו טהורות, המצרים סגרו את המקואות. ובמדבר מרוב הקדושה של המשכן הנשים היו טהורות כל זה כתוב תנחומא סוף מצורע עכשיו נמרנו מצורע.

"בקרבתם לפני ה' אדם צריך לדעת שרק למוד ש"ס, אין מה לעשות חוץ מלמוד ש"ס, כלום אין מה לעשות, אדם מתחתן הוא אומר לאשתו בפגישה הראשונה אנהנו רק לומדים ש"ס עשרים וארבע שעות אחרי זה לומדים קצת קבלה קצת עץ חיים קצת ככה... (באר בשדה קע"ט).

זה פה אל פה אדבר בו להגיע לפה אל פה אדבר בו זה רק על ידי לימוד הש"ס. רבי אברהם בן הרמב"ם מביא בספר המספיק לעובדי ה' בהתבודדות שהולכים לשדות הפקידים והדווישים, היינו בקזבלגה היינו בוזאן הכל דרווישים הולכים בשדות במדבריות יש שם כפרים שלמים שנשים טובלות, הנשים הולכות לטבול. עכשיו קראתי ב-קל"ה עמוד א' שש שורות מלמטה כתוב שם שבית ראשון הנשים בכלל לא היו טובלות כי הם לא היו טמאות.

כי בזמן שהיה בית מקדש אשה טהורה,

כשדלת אחת נסגרת, דלת אחרת נפתחת. זו הפעם האחרונה שאני קונה ארון מאיקאה.

אין יצור יותר מתנשא מזה ששעותיה קפה ללא סוכר

הנשיא טראמפ היה שמח להפוך את וונצואלה למדינה ה-51 של ארה"ב.

מודעה בבית כנסת בני ברק: בקשה מהערבים לא לשתות קפה, כי זה מיועד למתפללי בית הכנסת

ניסים!!!!
רחפן מתאבד של החיובאללה נלכד ברשת ולא התפוצץ

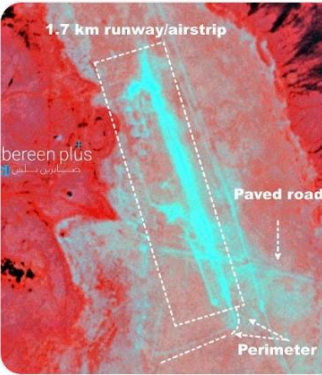

בעקבות הפרסום בוול סטריט ג'ורנל מומחי אוסינט ערבים פרסמו הלילה עוזרים ומפות בהם, לטענתם, ניתן לראות מסלול נחיתה שהוקם כ-70 ק"מ צפונית לגבול עם סעודיה בתוך שטח עיראק.

ע"פ מקורות אלה המסלול באורך של כ-1.7 ק"מ הוקם ימים אחדים לפני מבצע "שאגת האר".

פרסום זה הופץ הבוקר בערוץ צאברין העיראקי - המזוהה עם המיליציות השיעיות הנאמנות לאיראן.

החשיפה בוול סטריט ג'ורנל עוררה עניין רב ברשתות החברתיות ובעקבותיה - חקירה והעמקה.

גברים סובלים בכל מקום בעולם.

הרופא אמר שאני צריך להתחיל לרכב על אופניים ולחנות עם הפחמימות.

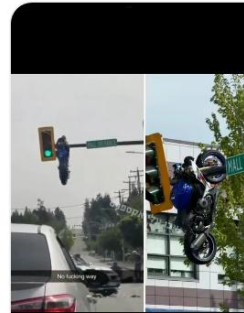

כזה דבר לא רואים כל יום:

אופנוע נותר תלוי על עמוד רמזור לאחר תאונה בקנדה, בין הערים סארי לדלואה.

האופנוע הועף לאוויר לעבר הרמזור לאחר שהתנגש בחזית של BMW בצומת.

לפי המשטרה, רוכב האופנוע נפצע באורח קשה אך לא נשקפת סכנה לחייו. נהג ה-BMW לא נפגע.

בחריין עצרה 41 כהני דת שיעים מתושביה בשיתוף פעולה עם איראן.

איבה שנמשכת מאות שנים...

המלחמה עם איראן זיזעוזה עוד יותר את הלוחות הטקטוניים במפרץ הפרסי בצורה כזו שנראה שהמלחמה האמיתית רק התחילה,

האגודה האסלאמית הלאומית אל-וופאק של בחריין פרסמה

מלחמה נגד הקהילה השיעית בבחריין.

תכירו את רוברט.. האדם הראשון שהגיע לירח ללא חללית?

- היית מגדיר את עצמך כאדם חרוץ?
- בדברים מסויימים כן
- איזה דברים?
- כשאני נכשל זה בדרכ כלל כישלון חרוץ

מילתא דבר יהותא

| בדיחות |

6: יהודי וערבי מגיעים לבאר משאלות. היהודי משליך מטבע ומבקש משאלה. גם הערבי רוצה - הוא מתקרב יותר מדי, ונופל פנימה. היהודי מניד ראשו בחוסר אמון: וואי זה באמת עובד...

7: אמריקאי, צרפתי, ישראלי, וערבי, עולים למגדל אייפל. האמריקאי קופץ וצועק: "למען ארצנו". הצרפתי קופץ וצועק: "למען ארצנו". הישראלי דוחף את הערבי וצועק: "למען ארצנו....."

8: איך יודעים מה יהיה המקצוע של הערבי הנולד? זורקים אותו על הקיר: נדבק - טייה. לא נדבק - רצף...

9: מבוק חדשות: "לפני כשעה אירעה תאונה קטלנית בדרך חברון. מוגיית ערבית נכנסה בעץ - עד כה ידוע על 43 הרוגים..."

10: רב אחד עצר נרקומן, ושאל איפה זה הדואר? הנרקומן הסביד לו והתכוון ללכת. הרב החליט להחזיר לו חסד, ואמר: "בני היקר, עזוב אותך מהסמים, בא ואקח אותך לעולם התורה. אני אראה לך את התענוג האמיתי בדת, שיקח אותך לשמים!" הנרקומן: אתה תקח אותי לשמים? אתה לא יודע איפה זה הדואר!...

1: תמונה רגילה - נראה הכי טוב שאפשר. תמונה ברב קו - נראה מחבל אחרי שלוש שנים בכלא שאטה...

2: אני: מפיל נייר על הרצפה. אבא: למה לא תהרוס את כל הבית זהו...

3: מישהו, כל פעם שהיה בא להסתפר אצל הספר. היה שואל אותו הספר: מה שלום חמותך? ההוא חטף עצבים - מה אתה שואל אותי כל פעם על חמותי? אמר לו הספר: כל פעם שאני מזכיר לך אותה, נעמדים לך השערות - וזה מקל עלי לספר אותך...

4: שוטר: בוקר טוב אדוני, רשיונות בבקשהו! נהג: אחי, זה כבר חצי שנה אצלכם - אל תגיד לי שאבדתם אותם...

5: מוחמד הולך לאוניברסיטה, ורואה שם להפתעתו את יאסר. טוב לראות אותך כאן. מומתי אתה באוניברסיטה? כבר הרבה זמן! ומתי אתה מסיים? עוד מעט. יש לי רק את המדרגות בקומה הראשונה - והביתה...

קדושת המידות

הפאות – הם ההגנה הטובה ביותר

קבל עם אבנים או עם גרזן, חתכו לו שלשה עשר חתכים בראש, שלשה עשר חתכים. רצו כבר להרג אותו לגמרי, אז הוא נפצע, ואז בדיוק הגיע האמבולנס של הפלסטינאים, בנסיים, הוא היה צריך ללכת מן העולם – שלמה מחלב, שלשה עשר חתכים! ואז הביאו אותו לבית חולים בעין כרם, אז הוא אמר, מה הוא אמר? ש"היה איזה קטטה" הוא אמר, שבכלל הוא לא היה בשכם, אם היו יודעים שהוא [נפצע] בשכם – היה מאסר עולם... מי שנוסע לשכם שיזע: זה מאסר עולם. אסור ליסע לשכם, אגחנו לא מרשים, שאף אחד לא יסע לשכם. אז הלכו, הלכו ככה ברחוב, כבר היה יום, וכלם ישבו בבית קפה, ועברו בין כלם, עברו בין כלם. פתאם, יצאו שלשה ארבעה פלסטינאים עם אבנים ועם סלעים, ופתחו להם את הראשים, לכן יש להם "ראש פתוח" היום. (באר בשדה, ושיעור מתשפ"ג).

כתוב "ומחץ פאתי מואב" (במדבר כד, יז) אדם הולך עם פאות הוא יכול לעבוד את כל הגבולות, אדם בטפשותו גוזז את הפאות הוא לא מבין שעם פאות עוברים את הגבולות לא צריכים פספורטים לא צריך כלום, רואים פאות מעבירים אותך, הרוסים בעצמם אם הם רואים פאות הם מעבירים אותך בגבולות בלי כלום.

אומר הגאון מוילנא: אם יש פאות – "מחץ פאתי מואב"! אתה יכול להכנס לעזה, לחסל את כל עזה. אם יש לך פאות אתה לא צריך לפחד מכלום! כפר קאסם, רפיח, חאן יונס, אתה יכול להכנס עם הפאות, ללכת רגיל בקומה זקופה.

החברה הלכו, הלכו, הלכו ברגל לשכם. לא כמו היום, באים מתחבאים. הלכו באמצע היום! היה נחמן צוקר ושלמה מחלב. שלמה מחלב

